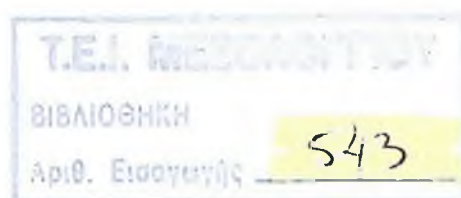

Τ.Ε.Ι. ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
ΣΧΟΛΗ: ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ: Σ.Σ.Ο.Ε.

ΘΕΜΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

**«ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ
ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ & ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ
ΤΗΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ»**

ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ: ΚΟΥΣΟΥΡΗ ΟΛΥΜΠΙΑ
ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΣ: ΤΣΙΤΣΙΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΣΕΛ. 1

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΕΛ. 4

**Α' ΜΕΡΟΣ: ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ - ΕΝΝΟΙΑ &
ΕΙΔΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

Ρίζες & Προέλευση του Ασφαλιστικού Θεσμού. ΣΕΛ. 6

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

Η Εξέλιξη της Ασφάλισης στην Ελλάδα ΣΕΛ. 8

2.1 Γενικά. ΣΕΛ. 8

2.2 Η Εξέλιξη της Ελλάδας ΣΕΛ. 10

2.2.1 Α' Περίοδος ΣΕΛ. 10

2.2.1 Β' Περίοδος ΣΕΛ. 13

2.2.2 Γ' Περίοδος ΣΕΛ. 16

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

Έννοια & Είδη των Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων. ΣΕΛ. 19

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

Ασφάλιση & Είδη Αυτής. ΣΕΛ. 21

4.1 Γενικά. ΣΕΛ. 21

4.2 Μορφές Ασφαλιστικών Συμβάσεων. ΣΕΛ. 23

Β' ΜΕΡΟΣ : ΥΠΑΡΧΟΥΣΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΠΕΡΙ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

<i>Ασφαλιστική Νομοθεσία.</i>	ΣΕΛ. 26
1.1 Γενικά.	ΣΕΛ. 26
1.2 Ασφαλιστική Τοποθέτηση.	ΣΕΛ. 27
1.3 Περιθώριο Φερεγγυότητας.	ΣΕΛ. 28
1.4 Εγγυητικό Κεφάλαιο.	ΣΕΛ. 28

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

<i>Ελληνική Ασφαλιστική Νομοθεσία.</i>	ΣΕΛ. 28
--	---------

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

<i>Κρατική Εποπτεία - Κρατική Παρέμβαση.</i>	ΣΕΛ. 29
--	---------

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

<i>Κατεύθυνση του Νέου Θεσμικού Πλαισίου.</i>	ΣΕΛ. 30
---	---------

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο

<i>Ασφαλιστικές Επιχειρήσεις & Ευρωπαϊκή Κοινότητα.</i>	ΣΕΛ. 33
5.1 Κοινοτική Ασφαλιστική Νομοθεσία.	ΣΕΛ. 33
5.2 Το Σημερινό Κοινοτικό Καθεστώς.	ΣΕΛ. 34

Γ' ΜΕΡΟΣ: ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^Ο

<i>Νομικό & Διοικητικό Πλαίσιο Συνεταιριστικής Ασφαλιστικής</i>	ΣΕΛ. 38
1.1 Γενικά Περί Συνεταιριστική Ασφαλιστική	ΣΕΛ. 38
1.2 Η Οργάνωση Της Συνεταιριστικής Ασφαλιστικής.	ΣΕΛ. 38
1.2.1. Σύνθεση Διοικητικού Συμβουλίου.	ΣΕΛ. 39
1.2.2. Διοικητικό Συμβούλιο	ΣΕΛ. 40
1.2.3. Εκτελεστική Επιτροπή.	ΣΕΛ. 42
1.2.4. Γενική Συνέλευση των Μετόχων.	ΣΕΛ. 43

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^Ο

<i>Κλάδοι Ασφάλισης της Συνεταιριστικής Ασφαλιστικής</i>	ΣΕΛ. 45
2.1. Ασφάλιση Πυρός.	ΣΕΛ. 45
2.2. Ασφάλιση Μεταφορών.	ΣΕΛ. 46
2.3. Ασφάλιση Αστικής Ευθύνης.	ΣΕΛ. 48
2.4. Ασφάλιση Ατυχημάτων.	ΣΕΛ. 49
2.5 Ασφάλιση Ζωής.	ΣΕΛ. 50

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^Ο

<i>Ισολογισμός Της 31^{ης} Δεκεμβρίου 1998</i>	ΣΕΛ. 52
--	---------

<u>ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ</u>	ΣΕΛ. 55
--------------------------	---------

<u>ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ</u>	ΣΕΛ. 56
----------------------------	---------

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ανέκαθεν ο άνθρωπος αντιδρούσε, ακόμα και ενστικτωδώς, κατά των κινδύνων που απειλούσαν τη ζωή και την σωματική το ακεραιότητα. Με αυτή την τοποθέτηση, ίσως με κάποια δόση υπερβολής, να πούμε ότι η έννοια της Ασφάλισης είναι τόσο παλιά όσο και ο πολιτισμός.

Στα πρώτα της στάδια εμφανίστηκε με την μορφή κάποιας «αλληλοβοήθειας» μεταξύ ατόμων τα οποία εκτελούσαν ένα παρεμφερές είδος εργασίας και ως εκ τούτου δεν είχε ούτε κερδοσκοπικό αλλά ούτε και κοινωνικό χαρακτήρα, γιατί δεν προήρχετο από το επίσημο κράτος και την διοίκησή του.

Σήμερα, λέγοντας Ασφάλιση εννοούμε: την Πρόβλεψη – την Οικογενειακή Γαλήνη – την Αγάπη – την Κοινωνική Ευημερία – την Αποκατάσταση Συμφοράς – την Κάλυψη ενδεχόμενης ανάγκης με αποτέλεσμα η αναζήτηση της ασφάλισης να είναι κατ' εξοχήν αναγκαίο φυσικό – κοινωνικό φαινόμενο και χαρακτηρίζει κάθε υγιώς σκεπτόμενο άνθρωπο.

Την ιδέα της ασφάλισης θίγουν όλο και πιο στενά τα πιο κάτω γεγονότα:

- Η κοινωνική και ιδιωτική πρόοδος, οι συγκλίνουσες αναπτύξεις των τεχνικών & οικονομικών επιστημών, καθώς επίσης των ατομικών επιτευξέων. Η κάπως δίκαιη κατανομή του εθνικού πλούτου και του κατά κεφαλήν εισοδήματος, τα μαζικά μέσα κίνησης, εργασίας και ενημέρωσης, η αύξηση των κοινωνικών & αστικών κινδύνων.
- Η ασφάλιση χαρακτηρίζεται ως αγαθό πρώτου μεγέθους και χρησιμότητας, μέσο που αποσκοπεί να μετριάσει ή να καταστείλει το άγχος της εποχής μας, να θεραπεύσει την οδύνη των συμφορών, να βοηθήσει τον ασφαλιζόμενο να συμμετάσχει στην τεχνική και επιστημονική εξέλιξη της εποχής μας να δημιουργήσει περισσότερα περιθώρια μελλοντικής οικονομικής άνεσης και οικογενειακής γαλήνης.

Στις αναπτυγμένες χώρες η ασφάλιση χαρακτηρίζεται σαν κοινωνικό λειτουργήμα που αξιοποιεί την κοινωνική ευημερία και γαλήνη.

Η ασφάλιση θα μπορούσε να υποστηριχθεί σαν ο μόνος ενδεδειγμένος τρόπος για αντιμετώπιση του κάθε φύσης και από ανώτερη βία τυχαίων οικονομικά

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

επιζήμιων γεγονότων, που πλήττουν τους στόχους του ανθρώπου στην καθημερινή ζωή.

Στην μελέτη αυτή, θα προσπαθήσουμε να σκιαγραφήσουμε την Οργάνωση και την Δομή των Ασφαλιστικών Εταιριών στην Ελλάδα, αλλά και να κατανοήσουμε τον ρόλο της Συνεταιριστική Ασφαλιστικής στις μέρες μας.

Στο πρώτο μέρος, θα αναφερθούμε στην *Ιστορική Αναδρομή – Έννοια & Είδη των Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων*, δηλαδή στις *Ρίζες & στην Προέλευση του Ασφαλιστικού Θεσμού*, στην *Εξέλιξη της Ασφάλισης στην Ελλάδα* κατά τις τρεις περιόδους καθώς επίσης στα *Είδη της Ασφάλισης & των Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων*.

Στο δεύτερο μέρος, αναλύουμε την υπάρχουσα *Νομοθεσία Περί Ασφαλιστικών Εταιριών*, δηλαδή το *Περιθώριο Φερεγγυότητας και το Εγγυητικό Κεφάλαιο*, την *Ελληνική Ασφαλιστική Νομοθεσία*, την *Κρατική Εποπτεία & Παρέμβαση*, την *Κατεύθυνση του Νέου Θεσμικού Πλαισίου* και τέλος την *Κοινοτική Ασφαλιστική Νομοθεσία*.

Στο τρίτο και τελευταίο μέρος της εργασίας, αναφερόμαστε στην *Συνεταιριστική Ασφαλιστική*. Διεισδύουμε στο *Νομικό & Διοικητικό Πλαίσιο της Συνεταιριστικής Ασφαλιστικής*, στους *Κλάδους Ασφάλισης της* και καταθέτουμε τον *Ισολογισμό της 31^{ης} Δεκεμβρίου 1998*.

Σκοπός της μελέτης αυτής είναι η γνώση και η κατανόηση της προσφοράς και της χρησιμότητας των Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων στην Ελλάδα. Αυτά εκτίθενται στην συνέχεια της εργασίας (πολλά σημεία της οποίας απορρέουν από έρευνα – συνέντευξη πεδίου, με αφετηρία αντίστοιχη της *Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδας*, της *Συνεταιριστικής Ασφαλιστικής* καθώς και της *Ιδιωτικής Ασφαλιστικής Εταιρείας INTERAMERICAN*) και γίνεται προσπάθεια να καταγραφεί η όλη πορεία και εξέλιξη της *Οργάνωσης & Δομής των Ασφαλιστικών Εταιριών στην Ελλάδα*.

ΜΕΡΟΣ Α: ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο: ΡΙΖΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΘΕΣΜΟΥ.

Πρώτες μορφές ασφαλιστικών συμφωνιών εμφανίζονται στη Βαβυλώνα γύρω στα 2000 - 3000 χρόνια π. Χ., μεταξύ των μεταφορέων, λόγω των κινδύνων στα ταξίδια, στα οποία αυτοί δεν ήταν υπεύθυνοι για τα εμπορεύματα των εμπόρων καθοδόν. Οι Ρωμαίοι αργότερα συνέχισαν και τις εποισημοποίησαν με συμβόλαια, όπως είναι τα γνωστά θαλασσιών κινδύνων, φωτιάς, κλοπής, καταστροφής (εμπορευμάτων, σκαφών).

Η πρακτική των ασφαλειών ζωής άρχισε με τους Αιγυπτίους και στην συνέχεια με τους Έλληνες, σαν θρησκευτική και κοινωνική συνεισφορά για έξοδα κηδείας σύμφωνα με τα έθιμα τους, όπου πλήρωναν μια εισφορά.

Η Αθήνα, ιδιαίτερα κατά την εποχή του Θεμιστοκλή, είχε γίνει εμποροναυτικό κέντρο. Έτσι, οι Αθηναίοι με ορμητήριο το λιμάνι του Πειραιά ανέπτυξαν εμποροναυτική δραστηριότητα, η οποία κάλυπτε όλη την Μεσόγειο και έφθανε μέχρι τον Εύξεινο. Οι κίνδυνοι, όμως, κατά την εποχή εκείνη ήταν αυξημένοι καθότι ούτε το πλοίο, αλλά ούτε και τα όργανα και τα μέσα ναυσιπλοίας, που διέθεταν, παρείχαν, ασφαλές ταξίδι.

Λόγω, λοιπόν, των δύσκολων συνθηκών που επικρατούσαν, υπήρχε απροθυμία από μέρους των πλοιοκτητών και των εμπόρων να διακινδυνεύσουν το πλοίο και το φορτίο. Έτσι, προς ανεύρεση χρήματος και προς ενίσχυση του εμπορίου, θεσπίστηκε το "ναυτικό δάνειο" ή "ναυτικά δανείζειν", όπως ονομάζονταν από τους Αθηναίους.¹

Αυτό διακρινόταν σε "αμφοτερόπλου" εάν ο δανειστής διακινδύνευε το χρήμα για το ταξίδι στην ξένη χώρα μετ' επιστροφής και σε "ετερόπλου", μόνο για την μετάβαση στο ξένο λιμάνι. Οι Δημοσθένης, Αισχίνης και Υπερείδης αναφέρονται στο ναυτικό δάνειο, ιδιαίτερα όμως στην "προς Λαοκρίτου παραγραφήν" του

1. (Τσάσης Σάββας, 1992, σελ 14).

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Δημοσθένη βρίσκουμε συμβόλαιο. Το "ναυτικών δάνειων" θεωρείται η απαρχή της ασφάλισης δια θαλάσσης μεταφοράς, διότι επιτρεπόταν στον πλοίαρχο, πλοιοκτήτη ή φορτωτή για να γίνει δυνατή η εκτέλεση της θαλάσσιας αποστολής, να δανείζεται με επιτόκιο πολύ υψηλότερο του θεμιτού επί της αξίας του πλοίου και του φορτιού, με την υποχρέωση να επιστρέψει τα δανεισθέντα χρήματα μετά την άφιξη του πλοίου, στον λιμένα προορισμού.

Ο τυχερός χαρακτήρας του δανείου επέτρεπε αυτή την εξαίρεση από τον αυστηρό κανόνα της απαγόρευσης της τοκογλυφίας, δεδομένου ότι η επιστροφή του δανεισθέντος ποσού εξαρτιόταν από την αίσια έκβαση του ταξιδιού. Ο υψηλός τόκος είχε το χαρακτήρα του σημερινού ασφαλιστρού και ο δανειστής δεν είχε καμία αξίωση κατά του οφειλέτη, σε περίπτωση απώλειας του πλοίου ή του φορτίου από οποιοδήποτε θαλάσσιο γεγονός.

Επίσης, ο "Νόμος Ροδίων Ναυτικός" (LEX RHODIA DE JACTU), ο οποίος γράφτηκε μεταξύ του 7ου και 8ου μ.Χ. αιώνα και θεσπίστηκε υπό τον Ισαύρων, μοίραζε τις ζημίες της ναυσιπλοίας στους ενδιαφερόμενους κατά το ταξίδι. Η κατάσταση αυτή των ζημιών είναι ένα είδος κοινής αβαρίας με την σημερινή μορφή θαλασσοασφάλισης.

Τον 11ο αιώνα το εμπόριο πήρε άλλες διαδικασίες μέσω των πλοίων και διακίνηση των εμπορευμάτων.

Ο Μεσαίωνας και ειδικότερα ο 14ος και 15ος αιώνας καθιερώνουν την εικόνα της ασφάλειας και της δίνουν οριστικά το εμπορικό και νομικό της έδαφος. Η αρχή της ασφαλιστικής σύμβασης εμφανίζεται στις νοτιοδυτικές Ευρωπαϊκές χώρες (Ιταλία, Πορτογαλία, Ισπανία, Γαλλία) και στην συνέχεια επεκτείνεται στην Αγγλία και Γερμανία.

Ως μορφή εμφανίστηκε η θαλασσοασφάλιση, η οποία θεωρείται και η μητέρα της ασφάλισης. Στην αρχή γινόταν από άτομα - εμπόρους για μικρά ποσά ή από πολλούς ασφαλιστές, όταν παρουσιαζόταν ανάγκη να καλύψουν μεγάλα ποσά, πλοία ή φορτία. Η πρώτη νομοθετική ρύθμιση αναφέρεται στο Δίκαιο της Βαρκελώνης το 1484.

Ιστορικός σταθμός και απαρχή ουσιαστικά της θαλάσσιας ασφάλισης είναι το 1688 στο Λονδίνο του ενδιαφέροντος των πελατών του καφενείου του EDWARD LLOYD. Ο ιδιοκτήτης E. LOYDS αργότερα το μετέτρεψε σε γραφείο, έγινε ο πρώτος πληροφοριοδότης όλων των ενδιαφερόμενων ασφαλιστών. Μέχρι σήμερα το γραφείο

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

που, ίδρυσε τότε, έχει τη δημοσιότητα στην πρωτοπορία, στις πληροφορίες και σε όλους τους τομείς σε όλο τον κόσμο των ασφαλιστών, ιδιαίτερα στο ναυτιλιακό τομέα.

Η ασφάλιση πυρός εμφανίζεται κατά τον 16ο αιώνα, όταν άρχισε να αυξάνει ο πληθυσμός, ιδιαίτερα των πόλεων, αρχικά στην Γερμανία, όπου ιδρύονται ημικρατικοί οργανισμοί στους οποίους οι ιδιοκτήτες όφειλαν να πληρώνουν ορισμένη συνεισφορά. Σημαντική όμως ανάπτυξη σημειώθηκε μετά την μεγάλη φωτιά που κατέστρεψε το Λονδίνο το 1666.¹

Μετά την ασφάλιση θαλασσίων μεταφορών και πυρός, εμφανίζεται και η ασφάλεια ζωής. Η ασφάλιση ζωής οφείλει την προέλευση της και στην TONTINI η οποία επινοήθηκε από τον Γάλλο LORENTSO TONTI, το 1653. Με αυτή την μορφή ασφάλισης πολλά πρόσωπα συνεισέφεραν ορισμένο κεφάλαιο και συνομολόγησαν ότι τα μερίδια τους θα διανεμηθούν μεταξύ των επιζώντων σε ορισμένο χρονικό σημείο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο : Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

2.1 Γενικά

Από την αρχή της ασφαλιστικής σύμβασης και πρακτικής μέχρι και το τέλος του απελευθερωτικού αγώνα δεν μπορεί, φυσικά να γίνει λόγος για ασφαλιστική δραστηριότητα στην Ελλάδα. Δεν θα πρέπει, όμως να αγνοήσουμε ότι οι Έλληνες στις ανθούσες παρουκίες του εξωτερικού είχαν αναπτύξει την ασφάλιση. Σε αυτό συνετέλεσε η αύξηση του Εμπορικού τους Ναυτικού και η ανάπτυξη του Εμπορίου σε όλη την έκταση της Μεσογείου. Ιδιαίτερα, όμως, μετά την υπογραφή της συνθήκης του Κιουτσούκ - Κιαιναρτζή το 1774.

Έτσι, το 1789 στην Τεργέστη την SOCIETA GRETA D' ASSICURAZIONE η οποία ήταν η πρώτη Ελληνική ασφαλιστική, το 1816 αναδιοργανώθηκε και άλλαξε επωνυμία σε NUOVA SOCIETA' ASSICURAZIONE. Επίσης στην Οδησσό ίδρυσαν

1. (Τσάσης Σάββας, 1992, σελ 15).

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

το 1817 την "ΝΕΑ ΓΡΑΙΚΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΩΝ" και το 1818 την "ΓΡΑΙΚΙΚΗ" και την "ΓΡΑΙΚΟΡΩΣΣΙΚΗ".¹

Αργότερα, στην Κωνσταντινούπολη μεταξύ των ετών 1819-1833 ιδρύθηκαν:

Η "ΚΙΝΔΥΝΑΣΦΑΛΕΙΑ", η "ΕΛΛΑΣ", ο "ΠΥΓΑΣΟΣ", η "ΝΕΑ ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ", ο "ΑΙΟΛΟΣ", η "ΝΕΑ ΙΟΝΙΚΗ", η "ΕΛΠΙΣ", η "ΟΜΟΝΟΙΑ", η "ΕΥΘΥΤΗΣ", τα "ΨΑΡΑ" και στην Σμύρνη η "ΑΣΙΑΤΙΚΗ".

Το έτος 1891 οργανώθηκε και άρχισε τις ασφαλιστικές εργασίες η πρώτη μεγάλη ασφαλιστική εταιρεία, η "ΕΘΝΙΚΗ", θυγατρική της εθνικής τράπεζας της Ελλάδος.

Κατά τον 20ο αιώνα συντελέστηκε μεγάλη πρόοδος στη συγκέντρωση στοιχείων από διάφορα περιστατικά και την συναγωγή χρήσιμων συμπερασμάτων από την επεξεργασία και την παρατήρηση των στοιχείων αυτών. Ο θεσμός της ασφάλισης έχει κατά πολύ αναπτυχθεί, καθώς συγκροτημένες υπηρεσίες παρακολουθούν σήμερα και καταγράφουν, σε όλα τα προηγούμενα κράτη, διάφορα φαινόμενα, κατά την εξελικτική πορεία των οικονομικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων του σύγχρονου ανθρώπου.

Οι επιπτώσεις, επομένως, των κινδύνων, πάνω στη σύγχρονη κοινωνικοοικονομική συγκρότηση του κόσμου, γίνονται γνωστές, εκ των υστέρων και αποτελούν το γνώμονα των μελλοντικών αντιδράσεων του ανθρώπου, έναντι των κινδύνων αυτών. "Όλες μας οι γνώσεις για τους διάφορους κινδύνους, δεν είναι τίποτ'άλλο παρά η καταγραμμένη πείρα του παρελθόντος" λέει ο Thomas Carlyle.²

Η ανάπτυξη της ασφαλιστικής αγοράς είναι σήμερα ραγδαία. Κι αυτό γιατί ο 20ος αιώνας που χαρακτηρίζεται, εκτός από τις τεράστιες εξελίξεις, στους διάφορους τομείς της τεχνολογίας - διάσπαση του ατόμου, διαπλανητικά ταξίδια κ.τ.λ. θέτει το ανθρώπινο γένος κάτω από την απειλή συλλογικών πια κινδύνων, που απειλούν με εκτεταμένες καταστροφικές συνέπειες.

1. Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, 1994, σελ. 26.

2. Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, 1994, σελ. 27.

2.2 Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΤΡΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΟΙ

Στον Ελληνικό χώρο η εξέλιξη της ιδιωτικής ασφάλισης μπορεί να χωριστεί σε τρεις ξεχωριστές περιόδους:

Α' περίοδος: Από το τέλος της επανάστασης του 1821 μέχρι το 1900

Β' περίοδος: Από το 1900 μέχρι τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο

Γ' περίοδος: Από το τέλος του Β' Παγκοσμίου πολέμου μέχρι σήμερα.

2.2.1 Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Η ασφαλιστική δραστηριότητα άρχισε να εκδηλώνεται μετά το 1830, οπότε και έγιναν οι πρώτες προσπάθειες δημιουργίας ασφαλιστικών φορέων με επίκεντρο τα ακμάζοντα τότε εμποροναυτηλιακά κέντρα της Σύρου και των Πατρών, όπου μέχρι το 1880 ασκήθηκε σχεδόν κατ' αποκλειστικότητα η ασφάλιση θαλασσιών μεταφορών¹.

Έτσι, είναι αρκετά ενδιαφέρον να παραθέσουμε τις ασφαλιστικές εταιρίες που ιδρύθηκαν μέχρι το 1900.

ΕΠΩΝΥΜΙΑ	ΕΔΡΑ	ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ	ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ
Η "ΑΧΑΪΚΗ"	ΠΑΤΡΑΙ	1836	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
"ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ"	ΣΥΡΟΣ	1837	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΕΛΛΑΣ"	ΣΥΡΟΣ	1838	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Ο "ΑΙΟΛΟΣ"	ΣΥΡΟΣ	1840	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
"ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ	ΠΑΤΡΑ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ	1841	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
"ΑΣΦ. ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ"	ΣΥΡΟΣ	1841	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ"	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ	1841	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΟΙ "ΑΡΓΟΝΑΥΤΕΣ"	ΣΥΡΟΣ	1842	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Ο "ΤΡΙΤΟΝ"	ΣΥΡΟΣ	1844	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

"ΦΙΛΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ"	ΣΥΡΟΣ	1844	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
"ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΩΝ"	ΣΥΡΟΣ	1845	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΑΙ "ΠΑΤΡΑΙ"	ΠΑΤΡΑΙ	1849	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΠΡΟΔΟΣ"	ΠΑΤΡΑΙ	1854	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΑΝΑΤΟΛΗ"	ΣΥΡΟΣ	1856	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΑΜΑΛΙΑ"	ΠΑΤΡΑΙ	1856	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Ο "ΦΟΙΝΙΞ"	ΑΘΗΝΑΙ	1857	ΠΥΡΟΣ - ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Ο "ΣΩΤΗΡ"	ΠΑΤΡΑΙ	1858	ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΘΑΛΑΣΣΟΔΑΝΕΤΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ"	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	1858	ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η " ΠΡΟΝΟΙΑ"	ΠΑΤΡΑΙ	1859	Αναλαμβάνει εκτός των ασφαλειών μεταφορών και ασφαλίσεις κορασιδίων προς προίκηση και αρρένων προς εξασφάλιση σπουδών.
Η "ΑΧΑΙΑ"	ΠΑΤΡΑΙ	1860	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΠΕΛΟΠΟΝΗΣΣΟΣ"	ΠΑΤΡΑΙ	1860	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Ο "ΜΙΑΟΥΛΗΣ"	ΠΑΤΡΑΙ	1860	Ασφαλίζει και την αφερεγγυότητα των οφειλετών εμπορικών γραμματίων.
Η "ΟΜΟΝΟΙΑ"	ΣΥΡΟΣ	1861	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΕΛΛΑΣ"	ΠΑΤΡΑΙ	1862	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Ο "ΘΘΩΝ"	ΠΑΤΡΑΙ	1862	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Ο "ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ"	ΠΑΤΡΑΙ	1862	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΑΓΚΥΡΑ"	ΠΑΤΡΑΙ	1862	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΕΛΠΙΣ"	ΠΑΤΡΑΙ	1862	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Ο "ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ"	ΠΑΤΡΑΙ	1862	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΕΥΤΥΧΙΑ"	ΣΥΡΟΣ	1863	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΚΑΡΤΕΡΙΑ"	ΣΥΡΟΣ	1863	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Ο "ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ"	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ	1863	Εξασφάλιση κατά κινδύνων της θάλασσας, των ποταμών και λιμνών και της μεταφοράς γενικώς.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Η "ΑΓΚΥΡΑ"	ΣΥΡΟΣ	1865	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Ο "ΠΟΣΕΙΔΩΝ"	ΣΥΡΟΣ	1865	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Ο "ΟΔΥΣΣΕΥΣ"	ΙΘΑΚΗ	1866	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΥΔΡΑ"	ΥΔΡΑ	1866	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΕΛΠΙΣ" ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ	ΣΥΡΟΣ	1866	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΚΑΣΣΟΣ"	ΣΥΡΟΣ	1866	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΤΑ "ΨΑΡΑ"	ΣΥΡΟΣ	1866	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΕΤΑΙΡΙΑ"	ΣΥΡΟΣ	1866	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΑΙ "ΣΠΕΤΣΑΙ"	ΣΠΕΤΣΑΙ	1867	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΟΛΓΑ"	ΣΥΡΟΣ	1868	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΑΜΦΙΤΡΙΤΗ"	ΣΥΡΟΣ	1868	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ"	ΣΥΡΟΣ	1868	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Ο "ΠΡΩΤΕΥΣ"	ΣΥΡΟΣ	1868	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΕΥΤΥΧΙΑ"	ΣΥΡΟΣ	1868	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΑΛΚΥΩΝ"	ΑΘΗΝΑΙ	1869	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Ο "ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ"	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ	1869	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Η "ΑΓΚΥΡΑ"	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ	1869	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΑΣΦ. ΠΥΡΟΣ
Η "ΑΝΑΤΟΛΗ"	ΠΑΤΡΑΙ	1871	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΑΣΦ. ΠΥΡΟΣ
Η "ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΨΑΡΙΑΝΩΝ"	ΣΥΡΟΣ	1873	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΑΣΦ. ΠΥΡΟΣ
Η "ΑΖΟΦΙΚΗ"	ΣΥΡΟΣ	1876	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΑΣΦ. ΠΥΡΟΣ
Ο "ΑΣΤΗΡ"	ΠΑΤΡΑΙ	1879	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΑΣΦ. ΠΥΡΟΣ
ΑΙ "ΠΑΤΡΑΙ"	ΠΑΤΡΑΙ	1880	ΑΣΦ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΑΣΦ. ΠΥΡΟΣ
Ο "ΠΟΣΕΙΔΩΝ"	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ	1881	Θαλασσοασφαλιστική και πυρασφαλιστική και προς εξόφληση γραμματίων σε διαταγή και συν/κών.
Η "ΕΘΝΙΚΗ"	ΑΘΗΝΑΙ	1891	ΑΣΦ. ΠΥΡΟΣ - ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΖΩΗΣ.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Από τις παραπάνω εταιρίες, οι περισσότερες δεν επέζησαν για πολύ, λόγω των πολλών θαλασσιών ατυχημάτων που συνέβησαν, αλλά και του μικρού κεφαλαίου που διέθεταν. Σημαντικός, όμως σταθμός στην εξέλιξη της ιδιωτικής ασφάλισης στην Ελλάδα ήταν η ίδρυση από την Εθνική τράπεζα η Εθνική ασφαλιστική. Έτσι, με την δημιουργία μιας εταιρία σε ασφαλείς βάσεις θεμελιώθηκε και προάχθηκε ο ασφαλιστικός θεσμός, μειώθηκε η εξαγωγή χρήματος, δεδομένου ότι η δραστηριότητα των αλλοδαπών ασφαλιστικών εταιριών περιορίστηκε, και δημιουργήθηκαν οι προϋποθέσεις για την ανάπτυξη και εδραίωσης ασφαλιστικής αγοράς για την εξυπηρέτηση του κοινωνικού συμφέροντος.

Με την ίδρυση της η εταιρία άσκησε τους κλάδους Πυρός-Μεταφορών και για πρώτη φορά τον κλάδο ζωής. Το έτος 1892 η Εθνική πραγματοποίησε καθαρά ασφάλιστρα 14.226 λίρες Αγγλίας. Το 1897, όμως, η εταιρία κατάργησε τον κλάδο ζωής διότι μετά από λειτουργία επτά (7) ετών, τα αποτελέσματα υπήρξαν πενιχρά και επιζήμια. Γενικά η εξέλιξη της ιδιωτικής ασφάλισης μέχρι το 1900 δεν σημείωσε αξιόλογη πρόοδο. Το κοινό έβλεπε με καχυποψία το θεσμό και αμφισβήτησε το σκοπό και την αποστολή του. Σε αυτό συντέλεσε και έλλειψη ασφαλιστικής δομής και η ανυπαρξία εταιριών ικανών να αναλάβουν μεγάλους κινδύνους, με εξαίρεση βέβαια την τελευταία ιδρυθείσα "Εθνική".¹

2.2.2. Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Από το 1900 μέχρι το Β' Παγκόσμιο πόλεμο, ο θεσμός της ιδιωτικής ασφάλισης ακολούθησε σημαντική εξελικτική πορεία. Παράγοντες που επηρέασαν σημαντικά την προώθηση και στήριξη του θεσμού ήταν αφ' ενός η νομοθετική ρύθμιση, η επί οικονομοτεχνικών βάσεων δημιουργία μεγάλων εταιριών με την παράλληλη δραστηριότητα των διάφορων πιστωτικών οργανισμών και αφ' ετέρου η βιομηχανική πρόοδος, η εξέλιξη του εμπορίου, η αύξηση του πληθυσμού, ιδιαίτερα στα αστικά κέντρα. Ενδιαφέρον, όμως, ιδιαίτερα από ιστορικής άποψης είναι να αναφερθούμε στη νομοθετική ρύθμιση της ασφαλιστικής σύμβασης².

1. Τσάσης Σάββας, 1992, σελ. 18.
2. Τσάσης Σάββας, 1992, σελ. 20.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

❖ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Β' ΠΕΡΙΟΔΟ

Νομοθετικώς η ασφαλιστική σύμβαση ρυθμίζεται με τον εισαχθέντα κατά την Εθνεγερσία Γαλλικό CODE DE COMMERCE ο οποίος μεταφράστηκε και αποτέλεσε ένα εκ των παλαιότερων κειμένων της νεότερας Ελλάδος.

Στη συνέχεια όμως με τον Ν.ΓΨΙΖ"/17.4.1910 ο οποίος συντάχθηκε με βάση τον Γερμανικό, αλλά προπαντός τον Ιταλικό κώδικα και τον Βελγικό νόμο του 1908 εισήχθηκε η ρύθμιση της χερσαίας ασφάλισης.

Στο πρώτο κεφάλαιο του Εμπορικού νόμου (άρθρα 189-195) περιέχονται γενικές διατάξεις, οι οποίες ισχύουν για όλους τους ασφαλιστικούς κλάδους. Το δεύτερο κεφάλαιο (άρθρα 196-220) ρυθμίζει τις ασφαλίσσεις κατά ζημιών και το τρίτο (άρθρα 221-225) αφορά τις ασφαλίσσεις ζωής. Επίσης, με τον ίδιο νόμο αντικαταστάθηκαν τα άρθρα 190-436 περί "ναυτικής εμπορίας" και ρυθμίστηκε η ασφαλιστική σύμβαση θαλασσιών μεταφορών¹.

Έτσι, με το Ν.ΓΨΙΖ"/1910 δημιουργήθηκε κατ' αρχήν το δίκαιο της ασφαλιστικής σύμβασης. Επίσης, με το Ν.ΓπΝ"/1911 καθιερώθηκε η ευθύνη του αυτοκινητιστή με την θέσπιση, όμως, του νόμου 1023/1917 "περί ιδιωτικής επιχειρήσεως ασφαλίσεως" ο οποίος έθεσε στην εποπτεία του Υπουργείου Εμπορίου της λειτουργούσες στην Ελλάδα ελληνικές και ξένες ιδιωτικές ασφαλιστικές επιχειρήσεις, σημειώθηκε σημαντική εξέλιξη στον θεσμό.

Προστατεύθηκε η ασφαλιστική αγορά από την ανεξέλεγκτη εγκατάσταση, ιδιαίτερα ξένων εταιριών, οι οποίες χωρίς επαρκείς εγγυήσεις παρέσυραν τους εύπιστους, με μόνο το γόητρο της εθνικότητάς τους. Επίσης, εξασφαλίστηκε η τακτική διαχείριση, η κρατική εποπτεία (άρθρο 1) και η κρατική άδεια (άρθρο 2) για την άσκηση της ασφαλιστικής επιχείρησης. Έτσι, επιτεύχθηκε η προστασία του κοινωνικού συνόλου και συγχρόνως θεμελιώθηκε σε υγιείς βάσεις ο θεσμός της ασφάλισης. Ακόμη, με το άρθρο 2, η ιδιωτική ασφαλιστική επιχείρηση ασκείται πλέον στην Ελλάδα μόνο από την ανώνυμη εταιρία και επιτρέπεται:

α) Στους ασφαλιστές του LLOYD'S του Λονδίνου να ασκούν θαλάσσιες ασφαλίσσεις και

β) Στο εθνικό ίδρυμα ασφαλειών της Ρώμης να ασκεί τον κλάδο Ζωής².

1. Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών, 1974, σελ. 48.

2. Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών, 1974, σελ. 52.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Αξιόλογη προώθηση στην ιδιωτική ασφάλιση προσέφερε και ο Ν.2190/1920 "περί ανωνύμων εταιριών". Υπήρχαν, βέβαια, ανώνυμες εταιρίες οι οποίες προβλέπονταν από τον Εμπορικό Νόμο, πλην όμως η θέσπιση νέου νομοθετικού πλαισίου έθεσε κίνητρα για την δημιουργία μεγάλων επιχειρήσεων και την εξεύρεση κεφαλαίου από μικρούς εισοδηματίες. Παράλληλα εξασφαλίστηκε η συγκέντρωση κεφαλαίων με την υποχρεωτική τήρηση αποθεματικών, ιδιαίτερα ασφαλιστικών τοποθετήσεων, όπου και αποτέλεσε σοβαρή για τους ασφαλισμένους εγγύηση. Τέλος, με το ΠΔ/19//1926 "περί ασκήσεως του κλάδου κεφαλοποιήσεως παρά των ασφαλιστικών εταιριών" και με το άρθρο 1 παρ.1 ορίζεται: "κεφαλαιοποίησης (CAPITALISATION) θεωρείται η εξασφάλισης ορισμένου κεφαλαίου καταβλητέου, εις ορισμένων χρόνων αντί ορισμένων καταβολών, ενιαίων ή περιοδικών".

Με το άρθρο 2 ορίζεται ότι τον Κλάδο κεφαλαιοποιήσεως ασκούν οι Ελληνικές ασφαλιστικές εταιρίες ζωής. Εκτός όμως από την νομοθετική ρύθμιση στην οποία στηρίχθηκε και εξελίχθηκε η ιδιωτική ασφάλιση, θα πρέπει να επισημάνουμε και τον πρωτεύοντα ρόλο που διαδραμάτισαν οι ιδρυθείσες από τους ασφαλιστές Ενώσεις οι οποίες μεθόδευσαν και οργάνωσαν την ασφαλιστική αγορά.¹

- **" Ένωσις των εν Ελλάδι εργαζομένων Ασφαλιστικών Εταιριών".**

Αυτή ιδρύθηκε το 1907 και αποτελεί καρτέλα τιμών και όρων και τα μέλη της οφείλουν να τηρούν υποχρεωτικώς τα κάθε φορά ισχύοντα τιμολόγια ασφαλίσεων της ενώσεως. Σκοπός της Ενώσεως είναι η μελέτη, η προστασία και η προαγωγή των ηθικών, οικονομικών και επαγγελματικών συμφερόντων των μελών της, όπως και επιδίωξη της ανάπτυξης της ιδιωτικής επιχειρήσεως ασφαλίσεως.

- **Ο "Σύνδεσμος των εν Ελλάδι εργαζομένων θαλασσοασφαλιστικών εταιριών".**

Ιδρύθηκε το 1926 και ήταν καρτέλα τιμών και όρων με υποχρεωτικά τιμολόγια.

- **Ο "Σύνδεσμος Ασφαλειών ατυχημάτων".**

Ιδρύθηκε το 1928 και είχε υποχρεωτικά τιμολόγια.

- Ο "Σύνδεσμος Ασφαλειών Ζωής".

Ιδρύθηκε το 1931, δεν ήταν καρτέλα και δεν είχε υποχρεωτικά τιμολόγια, άλλα μεριμνούσε για την υπεράσπιση και γενικότερα τα συμφέροντα των μελών του¹.

2.2.3 Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Η πολεμική περίοδος, η Γερμανο-Ιταλική κατοχή, ο πληθωρισμός, η νομισματικές υποτιμήσεις και γενικά οι συνθήκες που επικράτησαν μέχρι το 1949 είχαν σαν αποτέλεσμα, η ιδιωτική ασφάλιση να σημειώσει κατακόρυφη πτώση. Από τους τρεις βασικούς κλάδους, μόνο η ασφάλιση πυρός διατηρούνταν σε εμπορικά επίπεδα. Η ασφάλιση ζωής, λόγω των νομισματικών διαταραχών είχε διακοπή, ενώ ο κλάδος μεταφορών με τις γνωστές συνθήκες, που επικρατούσαν δεν παρουσίαζε κανένα ενδιαφέρον.

Μετά το 1945 άρχισε να αναπτύσσεται κατ' αρχήν με της εσωτερικές μεταφορές και στη συνέχεια με τις εισαγωγές πρώτων υλών και κεφαλαιούχων αγαθών. Από το 1950 όταν η οικονομία εισέρχεται σε νέα περίοδο ανάπτυξης, άρχισε και η ασφάλιση να σημειώνει πρόοδο και να κατακτά το κοινό².

Η ασφάλιση μεταφορών με την αλματώδη ανάπτυξη, κυρίως των εισαγωγών και την εξέλιξη του πλοίου απέχτυσε επιχειρηματικό ενδιαφέρον. Η αναμέτρηση του κινδύνου και ο υπολογισμός ήταν πλέον εφικτά και οι ασφαλιστικές εταιρίες πρόθυμες να αναλαμβάνουν ασφαλίσεις. Επίσης, με την απαγόρευση εξαγωγής συναλλάγματος και με τη θέσπιση Κώδικα Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου (Ν>3816/1958) δημιουργήθηκαν οι προϋποθέσεις για την σε υγιείς βάσεις εκμετάλλευση του Κλάδου.

Στην συνέχεια, με την ραγδαία εξέλιξη των οδικών κυρίως, αλλά και των αεροπορικών μεταφορών, με την ανάπτυξη του εμπορίου και της βιομηχανίας, με την αύξηση των εισαγωγών -εξαγωγών, με την βελτίωση και δημιουργία νέων συνθηκών μεταφορών (containers, πλοία ro-ro, ψυγεία, bulk carriers), η ασφάλιση μεταφορών γνώρισε σημαντική ανάπτυξη και σήμερα βρίσκεται σε υψηλά επίπεδα.

1. (Μακρής Κ., 1987, σελ. 26).

2. (Τσάσης Σάββας, 1992, σελ. 26).

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Η ασφάλιση ζωής λόγω των νομισματικών ασταθειών, του χαμηλού βιοτικού επιπέδου της προκατάληψης και της διστακτικότητας του κοινού, βρισκόταν για αρκετά χρόνια σε κλίση. Χρειάστηκε να σταθεροποιηθεί η οικονομία, να ανέβει το κατά κεφαλήν εισόδημα του Έλληνα, να πραγματοποιηθούν σημαντικές διαρθρωτικές κοινωνικές μεταβολές, και αποδοχή προς τον θεσμό, ώστε να αρχίσει να αναπτύσσεται ο κλάδος.¹

Έτσι, την τελευταία εικοσιπενταετία, η ασφάλεια ζωής αναπτύχθηκε ραγδαία και σε αυτό συνετέλεσε:

- ❖ Η δημιουργία νέων προγραμμάτων προσιτών και ελκυστικών για τις ανάγκες του ευρύ κοινού.
- ❖ Η οικονομική άνοδος του πληθυσμού, η δημιουργία αναγκών και η βελτίωση της ποιότητας ζωής.
- ❖ Η συνειδητοποίηση της ανάγκης του Έλληνα για το αβέβαιο αυτού του ίδιου και της οικογένειάς του, σε περίπτωση πιθανού και απρόβλεπτου κινδύνου της ζωής του ή του εισοδήματός του.
- ❖ Η προσδοκία για την είσπραξη σημαντικού ποσού στη λήξη της ασφαλιστικής σύμβασης, αποτέλεσμα που συνδυάζει και το κίνητρο της επένδυσης.
- ❖ Το κίνητρο της φορολογικής απαλλαγής των ασφαλιστρών.
- ❖ Οι προσπάθειες των ασφαλιστικών εταιριών να εμπεδώσουν και να προάγουν το ασφαλιστικό πνεύμα με την ανάπτυξη της διαφήμισης, την πρόοδο των πωλήσεων, την βελτίωση του SERVICE των και τις σχέσεις ασφαλιστού και ασφαλισμένου. Ο τελευταίος παράγοντας διαδραμάτισε και συνεχίζει να διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στην άνοδο και καθιέρωση του θεσμού.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Η ασφάλεια πυρός μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο αντιμετώπισε το πρόβλημα της αναπροσαρμογής των κεφαλαίων. Οι ασφαλιστικές εταιρίες ήταν υποχρεωμένες να αναπροσαρμόζουν συνεχώς τα ασφαλιζόμενα ποσά και να δημιουργούν δυσάρεστες εντυπώσεις στους ασφαλισμένους.

Αλλά, με την οικονομική ανάπτυξη και σταθερότητα, η ανοδική πορεία του κλάδου ήταν εντυπωσιακή. Η είσοδος νέας τεχνολογίας στην βιομηχανία, η ανάπτυξη του εμπορίου, η δημιουργία μεγάλων αστικών κέντρων και η οικοδομική έκρηξη είχαν σαν αποτέλεσμα την αλματώδη αύξηση των περιουσιακών στοιχείων και του εξοπλισμού ενώ παράλληλα προέκυψαν νέες ανάγκες κάλυψης και εξασφάλισης των περιουσιών του πληθυσμού¹.

Εκτός όμως από τους παραπάνω τρεις παραδοσιακούς Κλάδους, με την είσοδο του αυτοκινήτου, ένας τέταρτος κλάδος άρχισε να αναπτύσσεται εντυπωσιακά. Βέβαια, νομοθετική ρύθμιση υπήρχε από το 1911 η οποία καθιέρωνε την ευθύνη του αυτοκίνητη προς το θύμα.

Μέχρι όμως το 1940 η εξέλιξη της ασφάλισης αυτοκινήτου υπήρξε υποτυπώδης, χωρίς να μπορεί να γίνει λόγος για ουσιαστική άσκηση του κλάδου. Το πρώτο αυτοκίνητο εισήχθηκε στην Ελλάδα το 1901 και μέχρι το 1924 είχαν εισαχθεί 8.369 αυτοκίνητα.

Το τιμολόγιο για την ασφάλιση του αυτοκινήτου καθορίστηκε με τον Ν.403/1941 του Υπουργείου Εμπορίου. Η εξέλιξη του Κλάδου ουσιαστικά αρχίζει το 1953, όταν άρχισε σταθερή και συνεχώς αυξανόμενη εισαγωγή αυτοκινήτων.

Κατά τη τελευταία εικοσαετία λόγω της τεράστιας εξάπλωσης του αυτοκινήτου, οι εισπράξεις του Κλάδου έχουν ανέβει σε υψηλά επίπεδα, χωρίς όμως αντίστοιχα να είναι αποδοτικός, αντίθετα έχουν συσσωρευτεί τεράστιες ζημίες στις εταιρίες λόγω των γνωστών προβλημάτων και της εμμονής της Πολιτείας να κρατάει το τιμολόγιο σε χαμηλά επίπεδα, παραβλέποντας την ασφαλιστική επιστήμη και δεοντολογία και στραγγαλίζοντας έτσι κάθε δυνατότητα και προοπτική για θετικό αποτέλεσμα του κλάδου².

Επίσης, μετά το 1950 αναπτύσσονται και λειτουργούν και άλλοι κλάδοι όπως:

Ο "κλάδος πλοίων και αεροσκαφών", που με το Ν.Δ. 551/1970 "περί ιδιωτικής επιχειρήσεων ασφαλίσεων πλοίων και αεροσκαφών" παρέχεται το δικαίωμα της ασκήσεως του κλάδου σε ανώνυμες ασφαλιστικές εταιρίες, κατόπιν ειδικής άδειας του Υπουργείου Εμπορίου.

1. Τσάσης Σάββας, 1992, σελ. 28.

2. Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, 1976, σελ. 67.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο : ΕΝΝΟΙΑ & ΕΙΔΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ.

Στην ελληνική ασφαλιστική αγορά, παρατηρούμε τρεις κατηγορίες ασφαλιστικών επιχειρήσεων:

- **Η ΠΡΩΤΗ, αφορά τις τραπεζικές υπό κρατικό έλεγχο, 7 ασφαλιστικές εταιρίες, οι οποίες ελέγχουν και το μεγαλύτερο μέρος του κυκλώματος ασφάλισης, τόσο από άποψη κάλυψης κινδύνων όλων των κλάδων, όσο και από άποψη συγκέντρωσης όγκου ασφαλιστικών εργασιών και ασφαλιστρών.**

Η ανάμιξη της πολιτείας στην ασφαλιστική αγορά έχει μια μακρινή ιστορία, και παράδοση τόσο στην Ελλάδα, όσο και στην Ευρώπη και Αμερική.

Το κράτος επηρεάζει τη λειτουργία της ασφαλιστικής αγοράς με δύο τρόπους όπως: Με τη γενική εποπτεία, που ασκεί στις ασφαλιστικές εταιρίες και με την έμμεση και άμεση παροχή ασφαλίσεων.

Υπάρχουν οι υπερασπιστές, για τη συμμετοχή του κράτους στην ασφαλιστική αγορά εξαιρουμένης από το θέμα αυτό της κοινωνικής ασφάλισης ή πρόνοιας. (Ι.Κ.Α., Ο.Γ.Α.).

Αυτά τα ιδρύματα χρηματοδοτούνται από εισφορές και γενικά φορολογικά έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού.

Η βιομηχανική και τεχνολογική επανάσταση στην Ευρώπη και Αμερική, η αύξηση του κατά κεφαλήν εισοδήματος, ραγδαία αύξηση των φυσικών και τεχνικών επαγγελματικών κινδύνων (φωτιά, σεισμός, χαλάζι, κλοπή, βανδαλισμοί, θύελλα, έκρηξη, έγκλημα, ατυχήματα, προσωπικά, ασθένειες βιομηχανικές, θάνατοι κ.α.) επέβαλαν τη συμμετοχή του κράτους στην ιδιωτική ασφαλιστική δραστηριότητα, γιατί οι ανάγκες αυτές μεταφράζονται σε κοινωνικά πολιτικά αιτήματα ¹.

- **Η ΔΕΥΤΕΡΗ κατηγορία είναι οι ιδιωτικές ασφαλιστικές επιχειρήσεις,**
78 περίπου, οι οποίες έχουν θαυματουργήσει τα τελευταία χρόνια, ιδίως στον κλάδο ασφάλισης ζωής.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

- Η ΤΡΙΤΗ κατηγορία είναι οι Μεσίτες (29 περίπου γραφεία) που λειτουργούν στη χώρα μας με εξουσιοδοτημένους πράκτορες σύμφωνα με το ν.δ. 400/70.

Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις βασίζονται στην αρχή της κατανομής των κινδύνων της χωροταξικής επιλογής κ.λ.π. Επειδή οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις, αναλαμβάνουν μεγάλους σε ποσά ασφάλισης και πολλούς σε αριθμό κινδύνους, υποχρεώνονται σύμφωνα με τις πιο πάνω θεμελιώδεις αρχές της ιδιωτικής ασφάλισης να καταφεύγουν στην αντασφάλιση για κάλυψη των κινδύνων αυτών, (Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, 1994, σελ. 98).

Η ασφαλιστική εταιρία, που αποδέχεται την πρόταση (αίτηση) λέγεται πρωτασφαλίστρια επιχείρηση. Η πρωτασφαλίστρια επιχείρηση για να μπορεί να αναλάβει πολλούς κινδύνους και μεγάλους εκχωρεί (μεταβιβάζει) μέρος ή ποσοστό από το κίνδυνο σε άλλες αντασφαλιστικές εταιρίες.

Χωρίς την αντασφάλιση η πρωτασφαλίστρια δε θα μπορούσε να επιβιώσει ασφαλιστικά και να ανταπεξέλθει σε μεγάλες ζημιές ή σε αξιοσημείωτες μεταβολές στα αποτελέσματα των εργασιών της από μεγάλες ζημιές.

Η αντασφάλιση και η συνασφάλιση είναι αυτοτελείς συμβάσεις. Υπάρχουν και χρησιμοποιούνται διάφοροι τρόποι και μέθοδοι αντασφάλισης στην αγορά, ανάλογα με την οργάνωση, τα κεφάλαια και την εξειδίκευση, κάθε ασφαλιστικής εταιρίας.

Στην αντασφάλιση, ο αντασφαλιστής συμμετέχει αναλογικά στην αποζημίωση της ζημιάς του κινδύνου, που έχει αναλάβει ή συμμετέχει. Υπάρχουν αντασφαλιστικές εταιρίες οι οποίες κάνουν μόνο αντασφάλιες.

Αλλά συνήθως οι μεγάλες ασφαλιστικές επιχειρήσεις αναλαμβάνουν και δέχονται σαν αντασφαλιστές ποσοστά καλύψεων από άλλες ομώνυμες εταιρίες.

Η δύναμη και ο ακρογωνιαίος λίθος κάθε ασφαλιστικής εταιρίας είναι η σωστή στελέχωση και η επαγγελματική εξειδίκευση των αντιπροσώπων της. Η ταυτότητα κάθε εταιρίας είναι από το ένα μέρος το δίκτυο πωλήσεων και από το άλλο το υπαλληλικό της προσωπικό, αλλά περισσότερο βαρύνει το δίκτυο εξαιρετικά στον κλάδο ασφάλισης ζωής.

Η ασφαλιστική οικονομία και η αγορά αναπτύσσεται, αυξάνεται έστω και σε δύσκολη οικονομική πορεία όπως σήμερα, γιατί η συναίσθηση του κινδύνου είναι

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

ιδιαίτερα έντονη και ο άνθρωπος αισθάνεται πιο πρόθυμος να ασφαρίζεται. Η αχίλλειος πτέρνα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων είναι η οργάνωση των πωλήσεων, η προσφορά προγραμμάτων για κάθε τάξη και βάλαντιο, η εύρυθμη εσωτερική διοίκηση και η παροχή πρώτης τάξης φροντίδας στον ασφαλιζόμενο, (Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, 1994, σελ. 107).

Όλα αυτά δε τα επωμίζεται να τα φέρει σε αίσιο τέλος ο ασφαλιστικός αντιπρόσωπος (πράκτορας, συντονιστής παραγωγός). Εάν αυτός μειονεκτεί τότε παρατηρείται η μείωση της παραγωγής με συνέπεια το μαρασμό ή την αποτυχία της ασφαλιστικής εταιρίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο : ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗ ΑΥΤΗΣ

4.1. ΓΕΝΙΚΑ

ΑΣΦΑΛΙΣΗ είναι: "ΠΡΟΒΛΕΨΗ - ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΓΛΑΗΝΗ - ΑΓΑΠΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΥΗΜΕΡΙΑ - ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΥΜΦΟΡΑΣ - ΚΑΛΥΨΗ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ".

Η αναζήτηση της ασφάλισης είναι κατ' εξοχήν αναγκαίο φυσικό - κοινωνικό φαινόμενο και χαρακτηρίζει κάθε υγιώς σκεπτόμενο κοινωνικό άνθρωπο. Την ιδέα της ασφάλισης θίγουν όλο και πιο στενά τα πιο κάτω γεγονότα:

- Η κοινωνική και ιδιωτική πρόοδος, οι συγκλίνουσες αναπτύξεις των τεχνικών και οικονομικών επιστημών καθώς επίσης των ατομικών επιτεύξεων. Η κάπως δίκαιη κατανομή του εθνικού πλούτου και του κατά κεφαλήν εισοδήματος, τα μαζικά μέσα κίνησης, εργασίας και ενημέρωσης, η αύξηση των κοινωνικών και αστικών κινδύνων.

- Η ασφάλιση χαρακτηρίζεται ως αγαθό πρώτου μεγέθους και χρησιμότητας, μέσο που αποσκοπεί να μετριάσει ή καταστείλει το άγχος της εποχής μας να θεραπεύσει την οδύνη των συμφορών, να βοηθήσει τον ασφαλιζόμενο να

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

συμμετάσχει στην τεχνική και επιστημονική εξέλιξη της εποχής μας να δημιουργήσει περισσότερα περιθώρια μελλοντικής οικονομικής άνεσης, και οικογενειακής γαλήνης.

Στις αναπτυγμένες χώρες η ασφάλιση χαρακτηρίζεται σαν κοινωνικό λειτούργημα που αξιοποιεί την κοινωνική ευημερία και γαλήνη. Η ασφάλιση θα μπορούσε να υποστηριχθεί σαν ο μόνος ενδεδειγμένος τρόπος για αντιμετώπιση των κάθε φύσης και από ανώτερη βία τυχαίων οικονομικά επιζήμιων γεγονότων, που πλήττουν τους στόχους του ανθρώπου στην καθημερινή του ζωή¹.

Όλοι μας απευχόμαστε αλλά κανείς δεν μπορεί να αποκλεισθεί από τη μαγία της φύσης και ζωής και να αποφύγει τις οικονομικές συμφορές, που επιφυλάσσει στον καθένα η τύχη. Τα συμβόλαια των ασφαλίσεων είναι τα ευρύτερα σε νόημα και όρους από τα υπάρχοντα στην αγορά, γιατί καλύπτουν άπειρο αριθμό γεγονότων - κινδύνων δηλαδή περιουσιακών - προσωπικών, έναντι τρίτων, ζημιών ή ενοχικών υποχρεώσεων.

- Το ορισμένο ασφαλιζόμενο γεγονός πρέπει να είναι αβέβαιης προέλευσης και χρόνου, το καλούμενο ζημιογόνο γεγονός πρέπει δε από την αρχή να προκαλέσει υλική ή οικονομική ζημιά στο ασφαλιστικό συμφέρον, να μην ευθύνεται προσωπικά ο ασφαλιζόμενος, εξαιτίας δόλου για την ζημιά και επιβάλλεται και να ενεργήσει με κάθε δυνατό μέσο, για την αποφυγή ή μείωση της ζημιάς.

- Το αντικείμενο της ασφάλισης δεν είναι το πράγμα (αγαθό ή πρόσωπο ή δικαίωμα) αυτό καθ' εαυτό αλλά το πραγματικό νόμιμο ή οικονομικό συμφέρον, σχέση η οποία ποικίλλει, που έχει για την ευθύνη ή διατήρηση του κτήτορα και πράγματος².

1. Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, 1994, σελ. 48.

2. Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, 1994, σελ. 58

4.2 ΜΟΡΦΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

Με βάση τα παραπάνω διακρίνουμε τρεις κατηγορίες ασφαλιστικών συμβάσεων.

1. Ανάλογα με τη φύση ή το γεγονός που δικαιολογεί την αποζημίωση.

Διακρίνουμε τους κλάδους ασφαλίσεων με τις συγγενείς προς αυτούς καλύψεις σε:

- Ασφάλιση πυρός
- Ασφάλιση θαλασσίων κινδύνων και αεροσκαφών (μεταφορών)
- Ασφάλιση ζωής
- Ασφάλιση ατυχήματος και ασθενείας
- Ασφάλιση αυτοκινήτων
- Ασφάλιση αστικής ευθύνης
- Ασφάλιση λοιπών κλάδων
- Αγροτικές ασφαλίσεις
- Κτηνοασφαλίσεις

2. Ανάλογα με την φύση του συμφέροντος το οποίο θίγεται (ζημιώνεται).

Εξεχωρίζουμε τα πιο κάτω τρία είδη ασφαλίσεων:

- **Ασφάλιση Προσώπων**, το γεγονός συμβαίνει στο ίδιο το ασφαλιζόμενο πρόσωπο, ή τρίτα πρόσωπο που έχουν συγγενή ή έννομη σχέση με αυτό π.χ. Κλάδος : ζωής, προσωπικών ατυχημάτων, ασθενείας κ.λ.π.
- **Περιουσιακών στοιχείων**, δηλαδή το ζημιογόνο γεγονός θίγει τα ασφαλισθέντα περιουσιακά στοιχεία και καλύπτει το μεγαλύτερο μέρος των ασφαλιστικών συμβάσεων, κινητών, υλικών και αυλών π.χ. πυρός, θαλασσίων ή χερσαίων κινδύνων, κλοπής αντικειμένων ή χρημάτων, πίστης, κατοικίδιων ζώων, κτηνοασφάλισης, αδειών ευρεσιτεχνίας, μη εκπλήρωση υποχρέωσης, δανείων κ.α.

- Ασφάλιση Ενοχικής υποχρέωσης ή ευθύνης του ασφαλιζόμενου έναντι τρίτων, όπως:
 1. Αυτοκινήτων, ακινήτων, φωτεινών επιγραφών, επαγγελματικής ή επιστημονικής φύσης υπηρεσιών π.χ. ιατρών, αρχιτεκτόνων, εργοδηγών, κομμωτηρίων, νοσοκομείων, αντιπροσώπων κ.λ.π.
 2. Ασφάλιση ευθύνης εργοδοτών, έναντι πάσης φύσης υποχρεώσεων ή μεμονωμένων κινδύνων έναντι των εργαζομένων για λογαριασμό του ή έναντι τρίτων π.χ. θάνατος, ατύχημα, μείωση περιουσιακής αξίας ή ευθύνης έναντι τρίτων.
 3. Ένα ασφαλιστήριο συμβόλαιο μπορεί να συνδυάζει ή περιέχει πολλές και διάφορες καλύψεις της αυτής κατηγορίας για ποικίλους λόγους, όπως πλήρους προστασίας ασφαλιζόμενου, μείωσης εξόδων, ευκολότερης χρήσης και κατανόησης υπό του κοινού, π.χ. το ασφαλιστήριο ΠΥΡΟΣ μπορεί να καλύψει φωτιά, κεραυνό, έκρηξη, πίπτοντα αντικείμενα ή αεροσκάφη, επιχειρηματική δραστηριότητα, απώλεια εισοδήματος, κλοπή αντικειμένων ή χρημάτων, κοινωνικών αναταραχών, καπνού, βανδαλισμού, καταγίδων, πίστεως, μηχανικών βλαβών, αστικής ευθύνης, χρεογράφων, υποχρεώσεων έναντι τρίτων κ.α..¹

3. *Ανάλογα με την φύση (είδος) της ασφάλισης.*

Στην κατηγορία αυτή ξεχωρίζουμε τους τύπους ασφαλιστηρίων συμβολαίων, που αναφέρουν απλώς την υποχρέωση της ασφαλιστικής εταιρίας να πληρώσει το ορισθέν ποσό χρημάτων, αν συμβεί το καθορισμένο γεγονός, όπως:

- Η ομάδα ασφαλιστηρίων συμβολαίων, σύμφωνα με την οποία δεν επέρχεται το ζημιογόνο γεγονός π.χ. η ασφάλιση ζωής των προσωπικών ατυχημάτων και ασθενείας, μπορεί να είναι και ευτυχές γεγονός (εισόδημα ζωής, προικοδότησης).
- Συμβόλαιο αποζημίωσης: Στην ομάδα αυτή το ασφαλιστέο ποσό αποζημίωσης εξαρτάται από την χρηματική ζημιά, που θα υποστεί ο ασφαλιζόμενος, περιλαμβάνει δε όλα τα συμβόλαια ασφαλίσεων εκτός των της ζωής, προσωπικών ατυχημάτων, ασθενείας².

1. Τσάσης Σάββας, 1992, σελ.128.

2. Τσάσης Σάββας, 1992, σελ.135.

Το ασφαλιστήριο συμβόλαιο είναι μια αμοτεροβαρής σύμβαση (υπόσχεση) συμβαλλομένων, του ενός να πληρώσει το συμφωνηθέν ασφαλιστήριο και του άλλου να αποζημιώσει το ορισμένο ποσό, στο συμβόλαιο μόνο και μόνο αν αποδειχθεί σύμφωνα με τους όρους αυτού ότι υπάρχει πραγματική υλική ή οικονομική ζημιά, οπότε ο ασφαλιστής υποχρεούται σε αποζημίωση μόνο επί της αξίας αποκατάστασης των υλικών ζημιών, ηθική αποκατάσταση ή ψυχική οδύνη, σε σχέση με το ποσό (κεφάλαιο) που έχει ασφαλιστεί.

Απαιτείται προγραμματισμένη πολιτική και μέσο των προγραμμάτων (κλάδων) των ασφαλιστικών επιχειρήσεων να εξασφαλίσουν τους στόχους της επικεφαλίδας, οι οποίοι είναι η βάση για την διασφάλιση των στοιχειωδών αναγκών ή μέσων διαβίωσης που καταστέλλουν την ατομική και κοινωνική έννοια ¹.

ΜΕΡΟΣ Β : ΥΠΑΡΧΟΥΣΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΠΕΡΙ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο : ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

1.1 ΓΕΝΙΚΑ

Στη χώρα μας, το Νομικό πλαίσιο που διέπει τις επιχειρήσεις ιδιωτικής ασφάλισης και την ασφαλιστική σύμβαση, καθορίζεται από το Νομοθετικό Διάταγμα 400/1970 και τον εμπορικό νόμο, άρθρα 189,192,202. Τα θέματα που αναλύονται στο παραπάνω διάταγμα αφορούν:

- *την άσκηση ελέγχου-εποπτείας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων*
- *τον τρόπο λειτουργίας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και*
- *την φερεγγυότητα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων (δηλ. την διασφάλιση της ικανότητας τους να ανταποκριθούν σε συμβατικές τωρινές και μελλοντικές τους υποχρεώσεις.)*

Άδεια για την λειτουργία ασφαλιστικής εταιρίας χορηγείται από το Υπουργείο Εμπορίου σε νομικά πρόσωπα Ιδιωτικού δικαίου, που λαμβάνουν την μορφή ανώνυμης εταιρίας ή αλληλασφαλιστικού συνεταιρισμού, καθώς και σε επιχειρήσεις Δημοσίου δικαίου που ασχολούνται αποκλειστικά με ασφαλιστικές εργασίες¹.

Όλοι οι προαναφερόμενοι φορείς εποπτεύονται από το Υπουργείο Εμπορίου, του οποίου η εποπτεία έχει σαν αποκλειστικό στόχο την προστασία και εξασφάλιση των συμφερόντων των ασφαλισμένων και δικαιούχων αποζημίωσης, όπως ρητά ορίζει στο άρθρο 1 του Ν.Δ 400/1970. Το ίδιο Ν.Δ δίνει το δικαίωμα στο Υπουργείο να αρνηθεί την χορήγηση άδειας εφόσον η λειτουργία της επιχείρησης προσκρούει στις διατάξεις του ή στα συμφέροντα των ασφαλισμένων ή στα χρηστά ήθη ή στη δημόσια τάξη.

Η σημασία της φερεγγυότητας των ασφαλιστικών εταιριών προς όφελος των ασφαλιζομένων και του κοινωνικού συνόλου έχει οδηγήσει στη θέσπιση ποικίλων νομοθετικών ρυθμίσεων που αποβλέπουν κυρίως στην σωστή οικονομική υποδομή των επιχειρήσεων αυτών².

1. Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, 1976, σελ. 118.

2. Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, 1976, σελ. 125.

1.2 ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ

Με το Ν.Δ. 400/1970, προβλέπεται η υποχρέωση των ασφαλιστικών επιχειρήσεων να διαθέτουν σε ασφαλιστική τοποθέτηση περιουσιακά στοιχεία που απαρτίζουν τα τεχνικά αποθεματικά. Σύμφωνα με το ίδιο άρθρο, την ασφαλιστική τοποθέτηση μπορούν να αποτελούν μόνο τα περιουσιακά στοιχεία που περιοριστικά αναφέρονται στην παράγραφο 2 και τα οποία είναι:

- Μετρητά σε δραχμές ή σε μετατρέψιμο συνάλλαγμα
- Ένεκα γραμμάτια του Ελληνικού Δημοσίου
- Ομολογίες του Δημοσίου, Δημοσίων Επιχειρήσεων, Νομικών Προσώπων δημοσίου Δικαίου, Ανωνύμων Εταιριών εισηγμένων στο χρηματιστήριο Αθηνών και μερίδα Αμοιβαίων Κεφαλαίων ή Ομόλογα.
- Μετοχές Ανωνύμων Εταιριών εισηγμένων στο χρηματιστήριο Αθηνών, μέχρι το 1/5 του μετοχικού κεφαλαίου της ασφαλιστικής επιχείρησης.
- Ακίνητα εντός σχεδίου πόλεων της Ελληνικής Επικράτειας με πληθυσμό τουλάχιστον 50.000 κατοίκους και εφόσον τα ακίνητα αυτά είναι ελεύθερα από κάθε βάρος¹.

Μερική αποδέσμευση ή μετατροπή της ασφαλιστικής τοποθέτησης επιτρέπεται μόνο ύστερα από άδεια του Υπουργού Εμπορίου που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της κυβερνήσεως. Η ασφαλιστική τοποθέτηση δεν κατάσχεται, παρό μόνο στην περίπτωση που γίνετε προς όφελος των ασφαλισμένων ή των τρίτων που δικαιούνται να εισπράξουν αποζημιώσεις από την ασφαλιστική επιχείρηση. Η επιτροπή της Ε.Ο.Κ. εξέδωσε το 1973 και το 1979 τις οδηγίες 239 και 267 αντίστοιχα, οι οποίες είναι δεσμευτικές για όλα τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις οποίες για την καλύτερη προστασία του ασφαλισμένου θεσπίζονται οι θεσμοί του "Περιθωρίου Φερεγγυότητας" και του "Εγγυητικού Κεφαλαίου"².

1. Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, 1974, σελ. 97

2. Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, 1976, σελ. 132.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

1.3 ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ

Το "Περιθώριο Φερεγγυότητας" είναι ανάλογο προς το σύνολο των δραστηριοτήτων της και αντιστοιχεί στην ελεύθερη περιουσία της, χωρίς να συνυπολογίζονται σ' αυτή τα άυλα περιουσιακά στοιχεία της.

1.4 ΕΓΓΥΗΤΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Κάθε Ελληνική ασφαλιστική εταιρία υποχρεούται να διαθέτει Εγγυητικό Κεφάλαιο που αποτελεί το 1/3 του Περιθωρίου Φερεγγυότητας. Το ελάχιστο εγγυητικό κεφάλαιο που πρέπει οπωσδήποτε να κατέχει μια ασφαλιστική επιχείρηση δεν μπορεί να είναι κατώτερο από το ποσό που αντιστοιχεί 800.000 Ευρωπαϊκές λογιστικές μονάδες για δραστηριότητες ασφαλίσεων ζωής και 200.000 έως 400.000 Ευρωπαϊκές λογιστικές μονάδες για δραστηριότητες ασφαλίσεων κατά ζημιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο : ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Στη χώρα μας, με την έκδοση του Ν.Δ. 400/1970 "Περί Ιδιωτικής Επιχείρησης Ασφάλισης" το οποίο αποτελεί τη σημερινή ισχύουσα βάση της ασφάλισης, καταργήθηκε το αρχικό Ν.Δ.1023/1917.Εξάλλου με το Νομοθετικό Διάταγμα 460/1960 τροποποιείται το άρθρο 60 του 400/1970 "Περί Ιδιωτικής Επιχείρησης Ασφάλισης" και αργότερα το 1985 με το Π.Δ.118/85 προσαρμόζεται η ελληνική ασφαλιστική νομοθεσία προς τις κοινοτικές ντιρεκτίβες 73/239/ΕΟΚ,76/580/ΕΟΚ 73/240/ΕΟΚ,79/267/ΕΟΚ,77/92/ ΕΟΚ και 78/473/ΕΟΚ¹.

Επίσης το Ελληνικό Νομικό Πλαίσιο αποτελείται από:

- Το Νομοθετικό Διάταγμα 608/70 "Περί Εταιριών Επενδύσεων-Χαρτοφυλακίου και Αμοιβαίων Κεφαλαίων"

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

- Το Νομ/κό Διάταγμα 551/70 "Περί Ιδιωτικής Επιχείρησης Ασφάλισης Πλοίων και Αεροσκαφών"
- Το Βασιλικό Διάταγμα 503/1972 "Περί δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, Γενικών Πρακτόρων, Πρακτόρων και Ασφαλειομεσιτών"
- Το Νόμο 489/76 "Περί υποχρεωτικής ασφάλισης της εξ ατυχημάτων αυτοκινήτων αστικής ευθύνης"
- Το Π.Δ.654/79 "Περί ορισμού πόλεων εις τας οποίας δύναται να εδρεύσουν οι ημιδαπαί ασφαλιστικέ εταιρείαι και οι αντιπρόσωποι των αλλοδαπών εταιρειών και των μεσιτών του Λούδς Λονδίνου"
- Το Νόμο 1380/83 "Συμπλήρωση διατάξεων της Ιδιωτικής Επιχείρησης Ασφάλισης για θέματα εκκαθάρισης, ευθυνών Διοικητικού Συμβουλίου κ.λ.π"
- Το Νόμο 1569/85 "Περί διαμεσολάβησης στις συμβάσεις ιδιωτικής ασφάλισης, σύστασης σώματος ειδικών πραγματογνωμόνων τροχαίων ατυχημάτων, λειτουργίας γραφείου διεθνούς ασφάλισης και άλλες διατάξεις".

Τέλος, νομικό πλαίσιο αποτελούν, ο Εμπορικός Νόμος, ο Κώδικας Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου, ο Αστικός Κώδικας, άλλοι ειδικότεροι και γενικοί όροι των ασφαλιστηρίων καθώς και μια σειρά από Υπουργικές αποφάσεις που πλαισιώνουν τους ισχύοντες νόμους ρυθμίζοντας επί μέρους θέματα¹.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο: ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ - ΚΡΑΤΙΚΗ

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Η ιδιωτική επιχείρηση ασφάλισης ασκείται στην Ελλάδα από επιχειρήσεις, μετά από ειδική άδεια, που χορηγείται από το Υπουργείο Εμπορίου (το οποίο αποτελεί και την εποπτική Αρχή) και υπόκεινται σε εποπτεία σε όλες τις φάσεις της λειτουργίας τους μέχρι την περάτωση της εκκαθάρισης. Παρ'όλο που η κρατική εποπτεία δεν αποτελεί κρατικό παρεμβατισμό με την γνωστή οικονομική έννοια, η νομοθεσία για της ασφαλιστικές επιχειρήσεις περιέχει και διατάξεις που περιλαμβάνουν μέτρα, με τα οποία το κράτος ασκεί την Οικονομική Πολιτική του.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Οι διατάξεις αυτές ανταποκρινόμενες στην έννοια της ασφαλιστικής επιχείρησης σαν σημαντικής οικονομικής μονάδας, αποτελούν :

- α) με την ευρεία έννοια το δίκαιο της ασφαλιστικής εποπτείας και
- β) με την στενή έννοια, τα πλαίσια διατήρησης της φερεγγυότητας του ασφαλιστή επιχειρηματία και γενικότερα της προστασίας του ασφαλισμένου¹.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο : ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΣΜΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ

Το δαιδαλώδες νομικό πλαίσιο που διέπει την ίδρυση και λειτουργία ασφαλιστικών εταιριών στην Ελλάδα δεν έχει εκσυγχρονιστεί ώστε να υποβοηθήσει την ανάπτυξη της ελληνικής ασφαλιστικής αγοράς ούτε έχει εναρμονιστεί προς την αντίστοιχη κοινοτική νομοθεσία. Υπάρχει δηλαδή μια σειρά νόμων που έχουν εκδοθεί πριν από αρκετά χρόνια κάτω από διαφορετικά δεδομένα και διαφορετικές αγοραστικές συνθήκες και έχουν αποκτήσει πεπαλαιωμένη χροιά².

Στα πλαίσια της πίεσης που δημιουργεί η ανάγκη για αναμόρφωση και εκσυγχρονισμό της ισχύουσας ασφαλιστικής νομοθεσίας προτείνονται από την αρμόδια επιτροπή, ριζικές αλλαγές που αφορούν:

- Την παροχή της δυνατότητας στις ασφαλιστικές εταιρίες να ιδρύουν θυγατρικές εταιρίες χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών για την προώθηση της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας ή να συνεργάζονται με άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.
- Την πραγματοποίηση αποδοτικότερων επενδύσεων από της ασφαλιστικές εταιρίες.
- Την αναβάθμιση του ρόλου των ασφαλίσεων ζωής.
- Την αναμόρφωση της νομοθεσίας για την ασφάλιση αυτοκινήτου, κάβος και των ασφαλίσεων ναυτικών μεταφορών κ.α.. Η σταδιακή απελευθέρωση των τιμολογίων ασφαλιστρων αυτοκινήτων και πυρός σύμφωνα με

1. Μακρής Κώστας, 1987, σελ. 87.

2. Τσάσης Σάββας, 1992, σελ. 128.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

εκτιμήσεις πιστεύεται ότι στην πρώτη περίπτωση, θα εξυγιάνει τον κλάδο, ενώ στην δεύτερη θα δημιουργήσει δυσκολίες προσαρμογής των ελληνικών εταιριών για μια μεταβατική περίοδο.

- Τη δυνατότητα έκφρασης μέρους της ασφαλιστικής τοποθέτησης σε ξένο νόμισμα και τοποθέτησης του στο εξωτερικό.
- Τη δυνατότητα έκφρασης 7μελούς επιτροπής στην οποία συμμετέχουν και εκπρόσωποι του κλάδου, με αρμοδιότητες γνωμοδότησης σε θέματα γενικότερης εποπτείας των ασφαλιστικών εταιριών, καθώς και εισήγησης προτάσεων για την καλύτερη λειτουργία της αγοράς.
- Την αλλαγή ολόκληρου του νομοθετικού πλαισίου που διέπει την εκκαθάριση ασφαλιστικής επιχείρησης.
- Την παροχή φορολογικών κινήτρων, με σκοπό τον διαχωρισμό των μεικτών ασφαλιστικών επιχειρήσεων σε εταιρίες ζωής και ζημιών.
- Την εισαγωγή στην χώρα μας του θεσμού του μεσίτη ασφαλίσεων (broker) και τέλος
- Την αλλαγή του ορισμού του παραγωγού και του ρόλου των ασφαλιστικών υπαλλήλων.

Στις προαναφερόμενες τροποποιήσεις υπάρχουν ορισμένες επιφυλάξεις οι οποίες επικεντρώνονται στο μεγάλο θέμα της επίλυσης του προβλήματος της κοινωνικής ασφάλισης και της συμπλήρωσης της από την ιδιωτική αφού βασική προϋπόθεση για την μετατροπή των σημερινών συσχετισμών, αποτελεί η μείωση των ποσοστών του ΙΚΑ που βρίσκονται σε πολύ υψηλά επίπεδα και ο επαναπροσδιορισμός της επικουρικής ασφάλισης. Πέραν όμως αυτού του προβλήματος κάποιες επιφυλάξεις διατηρούνται τόσο για την ανάγκη άμεσης απελευθέρωσης των τιμολογίων αυτοκινήτων και πυρός όσο και για την ανάγκη στήριξης των ελληνικών ασφαλιστικών επιχειρήσεων ώσπου να αρχίσουν οι

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

μεταβατικές περίοδοι προσαρμογής προς τα κοινοτικά επίπεδα γεγονός που είναι πρωταρχικής σημασίας για την πρόοδο και τον εκσυγχρονισμό της ελληνικής ασφαλιστικής αγοράς.¹

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο : ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ & ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

5.1 ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Η Συνθήκη της Ρώμης, με την οποία ιδρύθηκε το 1957 η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, περιέχει πολλές διατάξεις που ενδιαφέρουν άμεσα ή έμμεσα και την ασφαλιστική δραστηριότητα.

Έτσι το άρθρο 2 καθορίζει ως βασικός στόχος η δημιουργία "μίας ενιαίας χωρίς σύνορα ευρωπαϊκής αγοράς" και στο άρθρο 3 ότι για την επιτυχία του επιδιωκόμενου αυτού σκοπού απαραίτητα μεταξύ άλλων είναι:

α) Η εξάλειψη μεταξύ των κρατών μελών των εμποδίων για την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προϊόντων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων και

β) Η προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών κατά το αναγκαίο μέτρο για την λειτουργία της κοινής αγοράς¹.

Εξάλλου στη συνθήκη της Ρώμης περιγράφονται οι δύο θεμελιώδεις αρχές που οδηγούν στην ελεύθερη διακίνηση των υπηρεσιών και επομένως και της ασφαλιστικής δραστηριότητας.

Αυτές είναι :

1. "*η ελευθερία της Εγκαταστάσεως*" που είναι το δικαίωμα μιας ασφαλιστικής επιχείρησης να εγκατασταθεί, δηλαδή να ζητήσει άδεια λειτουργίας σε μια οποιαδήποτε άλλη χώρα της κοινότητας κάτω από προϋποθέσεις που είναι οι ίδιες για όλες τις χώρες και που δεν προβλέπουν καμία διάκριση προς όφελος των εθνικών ασφαλιστικών εταιριών. Η αρχή αυτή ισχύει για τα διαμεσολαβούντα πρόσωπα.

2. *Η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών*, που είναι τόσο δικαίωμα μιας ασφαλιστικής εταιρίας να ενεργεί ασφαλίσεις σε μια άλλη χώρα της κοινότητας χωρίς να έχει υποχρεωτικά εγκατασταθεί, όσο και το αντίστοιχο δικαίωμα ενός ασφαλισμένου μιας χώρας της κοινότητας να επιλέξει για την ασφάλιση των περιουσιακών του στοιχείων ή της ζωής του, μια ασφαλιστική εταιρία άλλης χώρας της κοινότητας έστω και αυτή δεν είναι εγκατεστημένη στη χώρα που όπου κατοικεί ο ασφαλισμένος ή όπου βρίσκονται τα περιουσιακά του στοιχεία.

5.2 ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

Οι κυριότερες οδηγίες που έχουν εκδοθεί μέχρι σήμερα και αφορούν την ασφάλιση είναι οι ακόλουθες:

-Οδηγία του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1964 (64/225/ΕΟΚ) για την αντασφάλιση. Ε.Ε Αριθ. L 878 της 4.4.64, σελ.64. Συνέβαλε ουσιαστικά στην κατάργηση των φραγμών για την ανάπτυξη της αντασφάλισης στην κοινότητα, αφού επιβεβαίωσε την προϋπάρχουσα πρακτική μιας χώρας-μέλους και επέτρεψε στους αντασφαλιστές την εγκατάσταση και πώληση αντασφαλιστικών υπηρεσιών σε άλλη κοινοτική χώρα.

-Η Οδηγία 73/239/ΕΟΚ της 24ης Ιουλίου 1973. Ε.Ε Αριθ. L 228 της 16.8.73 και η Οδηγία 79/267 που καθιέρωσαν την ελευθερία της εγκαταστάσεως, η πρώτη στις ασφαλίσεις ζημιών και η δεύτερη στις ασφαλίσεις ζωής. Για να υπάρχει αναγκαία εξασφάλιση ότι κάθε κοινοτική εταιρία είναι και παραμένει υγιής επιχείρηση (και να προστατευθούν έτσι τα συμφέροντα ασφαλισμένων και τρίτων) επιβάλλονται με τις οδηγίες αυτές ορισμένοι θεμελιώδεις κανόνες που αφορούν την οικονομική υπόσταση των ασφαλιστικών εταιριών. Οι ρυθμίσεις αυτές έχουν ενταχθεί και στην ελληνική νομοθεσία με τροποποίηση του Ν.Δ 400/70.

-Η Οδηγία 77/92 που εξασφαλίζει ως ένα σημείο την ελευθερία της εγκαταστάσεως στα μεσολαβούντα πρόσωπα (πράκτορες, μεσίτες κ.τ.λ.).

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

-Οι Οδηγίες 72/166.EOK της 24ης Απριλίου 1972. Ε.Ε. Αριθ. L103 της 2.5.72 84/5/EOK της 30ης Δεκεμβρίου 1983.Ε.Ε Αριθ. L 8 της 11.1.84 και 90/232 που αφορούν την αστική εύθινη αυτοκινήτων και που προσδιορίζουν τους κανόνες, τα κατώτατα ασφαλιζόμενα κεφάλαια και τις ελάχιστες καλύψεις αλλά και την εδαφική έκταση αυτών των καλύψεων που πρέπει να ισχύουν σ'ολόκληρη την Ευρωπαϊκή κοινότητα για την υποχρεωτική ασφάλιση της αστικής ευθύνης των αυτοκινήτων. Η πρώτη από της οδηγίες αυτές έχει ήδη μεταφερθεί στην ελληνική ασφαλιστική νομοθεσία, ενώ για την δεύτερη και την τρίτη έχει ολοκληρωθεί η σχετική προεργασία.

-Η Οδηγία 78/473/EOK της 30ης Μαΐου 1978 Ε.Ε Αριθ. L 151 της 7.6.78 για την κοινοτική συνασφάλιση ,που ορίζει τις προϋποθέσεις με τις οποίες στη συνασφάλιση ορισμένων κινδύνων μπορούν να συμμετάσχουν ως συνασφαλιστές και εταιρίες που δεν είναι εγκατεστημένες στη χώρα όπου βρίσκετε ο κίνδυνος. Στην Ελλάδα η οδηγία αυτή δεν εφαρμόστηκε ποτέ στην πράξη αν και υπάρχει σχετική πρόβλεψη στην νομοθεσία μας.

-Η Οδηγία 84/641/EOK της 10ης Δεκεμβρίου 1984.Ε.Ε Αριθ. L 339 της 27.12.84 για την τουριστική συνδρομή που (εντάχθηκε στην ελληνική νομοθεσία με το Π.Δ 103/90) και που προβλέπει κάτω από ποιές προϋποθέσεις οι υπηρεσίες οδικής βοήθειας και γενικότερα συνδρομής προς πρόσωπα που περιέρχονται σε δυσμενή θέση κατά την διάρκεια μετακινήσεων υπάγονται υποχρεωτικά στις ειδικές διατάξεις που αφορούν τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, με γνώμονα πάντοτε την προστασία των ασφαλισμένων.

-Η Οδηγία 87/344/EOK της 22ας Ιουνίου 1987.Ε.Ε Αριθ. L 185 της 4.7.87 για την Ασφάλιση Νομική Προστασία που καθορίζει τους κανόνες εξασφάλισης των ασφαλισμένων σε περίπτωση που ο κλάδος Νομικής Προστασίας ασκείται από την ασφαλιστική εταιρία παράλληλα και με άλλους κλάδους, οπότε υπάρχει η πιθανότητα αντίθεσης συμφερόντων μεταξύ ασφαλισμένου και ασφαλιστή.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

-Η Οδηγία 87/343/ΕΟΚ της 22ας Ιουνίου 1987.Ε.Ε Αριθ. L 185 της 4.7.87 για τις ασφαλίσσεις Πιστώσεων και Εγγυήσεων που προβλέπει μεταξύ άλλων ότι τις ασφαλίσσεις αυτές μπορούν να ασκούν και εταιρίες πολυκλαδικές αλλά μόνον εφόσον υπάρχουν αυξημένες οικονομικές εγγυήσεις. Από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας εξαιρούνται οι εξαγωγικές πιστώσεις.

-Η Οδηγία 72/430/ΕΟΚ της 19ης Δεκεμβρίου 1972.Ε.Ε Αριθ. L 291 της 28.12.72 Τροποποιητική της 72/166

-Οι Οδηγίες 76/580/ΕΟΚ της 29ης Ιουνίου 1976.Ε.Ε Αριθ. 189 της 13.7.76 και η Δεύτερη οδηγία 88/357/ΕΟΚ της 22ας Ιουνίου 1988.Ε.Ε.Αριθ. L 172 της 4.7.88 όπου με τις παραπάνω οδηγίες επιτυγχάνεται η εναρμόνιση και ουσιαστική απελευθέρωση της ασφαλιστικής αγοράς της Κοινότητας στον ευρύ κλάδο ασφαλίσεων εκτός ασφαλειών ζωής.¹

Εκτός από τις προαναφερθείσες οδηγίες που ισχύουν ήδη, σε διάφορα Όργανα της Ε.Ε βρίσκονται υπό επεξεργασία κάποια σχέδια οδηγιών που δεν έχουν ακόμη οριστικοποιηθεί και είναι τα εξής:

- Το σχέδιο για τους Ενοποιημένους Ισολογισμούς των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, που έχει ως στόχο αφ'ενός να εξασφαλίσει την παροχή μέσα στον ισολογισμό όλων των αναγκαίων πληροφοριών για να είναι σαφής η οικονομική κατάσταση της εταιρίας και αφ'ετέρου να τυποποιήσει αυτές τις πληροφορίες, έτσι ώστε να είναι δυνατή η άμεση σύγκριση μεταξύ των εταιριών των διαφόρων χωρών της κοινότητας.
- Το σχέδιο που αφορά την Υποχρεωτική Εκκαθάριση των ασφαλιστικών εταιριών και που έχει ως σκοπό την προστασία των δικαιωμάτων των ασφαλισμένων αλλά και των τρίτων που έχουν άμεση αξίωση κατά της ασφαλιστικής εταιρίας.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

- Το σχέδιο οδηγία για τον καθορισμό των υποχρεωτικών Γενικών Όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, για το οποίο οι συζητήσεις είναι μακροχρόνιες και η σύμπτωση απόψεων εξαιρετικά δύσκολη.

Τέλος, προωθούνται για συζήτηση και έγκριση και τα σχέδια νόμων που αφορούν την ολοκλήρωση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών με την καθιέρωση της Ενιαίας Άδειας Λειτουργίας Ασφαλιστικών Εταιριών σε ολόκληρη την κοινότητα τόσο στον τομέα ζωής όσο και στον τομέα ζημιών¹.

Γ' ΜΕΡΟΣ: ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο : ΝΟΜΙΚΟ & ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

1.1 ΓΕΝΙΚΑ: ΠΕΡΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ

Η Συνεταιριστική Ασφαλιστική ιδρύθηκε το 1978 από Αγροτικές Συνεταιριστικές Οργανώσεις. Με τροποποίηση του καταστατικού Μέτοχοι μπορούν να γίνουν κάθε μορφής Συνεταιρισμοί (Πιστωτικοί, Καταναλωτικοί, Αστικοί, Συνδικαλιστικοί , κ.λ.π.). Έτσι το 1994 Μέτοχοι γίνονται και κορυφαίες Συνεταιριστικές Ασφαλιστικές Οργανώσεις της Ευρώπης (UNIPOL (Ιταλία), MACIF (Γαλλία), EURESA (Λουξεμβούργο), P & V (Βέλγιο)).

Η “Συνεταιριστική Ασφαλιστική” είναι η μόνη αμιγής Συνεταιριστική Ασφαλιστική Εταιρία στην Ελλάδα με ισχυρό οικονομικό πυρήνα (4 δις δρχ. αποθεματικά) σημαντικό κύκλο εργασιών σε όλους τους ασφαλιστικούς κλάδους (5 δις δρχ. ετήσια), ευρεία κοινωνική αποδοχή, σύγχρονα ασφαλιστικά προϊόντα και εκτεταμένο δίκτυο παραγωγής πανελλαδικά.

Η “Συνεταιριστική Ασφαλιστική” με την τεχνογνωσία και υποστήριξη των πανίσχυρων ξένων Μετόχων της δημιουργεί και προωθεί διαρκώς στην αγορά νέα, ολοκληρωμένα και πρωτοποριακά προϊόντα.

1.2 Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ

Ο Πρόεδρος και η Διοίκηση της “Συνεταιριστικής Ασφαλιστικής” εκλέγονται απευθείας από τους Μετόχους της (Συνεταιριστικές Οργανώσεις).

Το Διοικητικό Συμβούλιο και ο Πρόεδρος της Εταιρίας συλλογικά λειτουργούν με ένα δημοκρατικό μοντέλο διοίκησης έχοντας εκχωρήσει πρωτοβουλίες στα υπηρεσιακά στελέχη, τα οποία είναι υπεύθυνα για την υλοποίηση των στόχων και της στρατηγικής που χαράσσεται.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Σημαντικό πλεονέκτημα αποτελεί η ευελιξία των υπηρεσιακών παραγόντων στο να παράγουν λύσεις, αποτελέσματα και διαδικασίες στο καλύτερο δυνατό timing μέσα σε ένα περιβάλλον άνετο και δημιουργικό υπό την σκέπη της εργασιακής ειρήνης και επιβράβευσης των προσπαθειών τους.

1.2.1. ΣΥΝΘΕΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Dr ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ:

MAZZOLI ENEA

ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ:

ΠΑΪΠΟΥΤΛΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΝΤΕΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ:

ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

ΜΕΛΗ:

ΑΔΑΜΟΛΙ VINCENZO

ΓΑΪΤΑΝΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

COYNAULT GILBERT

ΚΑΖΝΑΦΕΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΚΟΝΤΟΛΙΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΜΟΥΛΑΣ ΣΟΦΟΚΛΗΣ

ΜΥΡΤΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΖΟΡΜΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΠΥΛΙΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΑΝΤΑΣΦΑΛΕΙΩΝ:

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΑ

1.2.2. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Σύμφωνα με το Άρθρον 9 :

- ❖ Η Συνεταιριστική Ασφαλιστική διοικείται από το Διοικητικό Συμβούλιο που απαρτίζεται από έντεκα (11) έως δέκα επτά (17) μέλη και αποτελείται κατά πλειοψηφία από Έλληνες πολίτες ή πολίτες άλλων Κρατών – μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Γενική Συνέλευση που πραγματοποιεί την εκλογή Διοικητικού Συμβουλίου αποφασίζει πριν από τη διενέργεια της τον αριθμό των Συμβούλων που θα εκλέξει.
- ❖ Η θητεία κάθε Διοικητικού Συμβουλίου είναι τριετής, άρχεται από την χρονολογία της εκλογής του και λήγει την ημέρα της τακτικής Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της συγκαλούμενης εντός του τρίτου έτους.
- ❖ Οι εξερχόμενοι σύμβουλοι είναι επανεκλέξιμοι απεριορίστως.
- ❖ Προσωρινώς και μέχρι της πρώτης εκτάκτου ή της δευτέρας τακτικής Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων αυτής η Εταιρία θα διοικείται υπό εξαμελούς Διοικητικού Συμβουλίου, του εκλεγέντος υπό της πρώτης Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων¹.

Σύμφωνα με το Άρθρον 11:

- ❖ Το Διοικητικό Συμβούλιο εκλέγει κατά την πρώτη συνεδρίασή του μετά την εκλογή του από την Γενική Συνέλευση και με απόλυτο πλειοψηφία τον Πρόεδρό του, έναν ή δύο Αντιπροέδρους και ένα ή δύο Εντεταλμένους Συμβούλους. Σε περίπτωση κενώσεως της θέσεως Προέδρου, Αντιπροέδρου ή Εντεταλμένων Συμβούλων, συνεπεία θανάτου, παραιτήσεως ή εκπτώσεως το Διοικητικό Συμβούλιο προβαίνει στην περίπτωση του Προέδρου εντός 10ημέρου, στην περίπτωση Αντιπροέδρου ή Εντεταλμένου Συμβούλου στην αμέσως επόμενη τακτική του συνεδρίαση στην κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 10 συμπλήρωση της θέσεώς του ως μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου και στην συνέχεια πληροί την χρεώουσα θέση Προέδρου, Αντιπροέδρου ή Εντεταλμένου Συμβούλου δια νέας εκλογής μεταξύ των μελών του.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

- ❖ Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου ασκεί πάντα τα δια του παρόντος Καταστατικού ανατιθέμενα σε αυτών καθήκοντα και ειδικότερων:
 1. Εκπροσωπεί την Εταιρία κατά πάσας τας σχέσεις αυτής έναντι των μετόχων και παντός τρίτου και ενώπιον πάσης αρχής.
 2. Παρίσταται και αντιπροσωπεύει την Εταιρία ενώπιον των Δικαστηρίων παντός βαθμού και δικαιοδοσίας, ως ενάγουσαν η εναγόμενην εφ' όλας εν γένει τας του διαδικού ιδιότητας, ενάγων πάσας τας πράξεις της διαδικασίας και την ορκοδοσίαν.
 3. Συγκαλεί εις συνεδριάσεις το Διοικητικόν Συμβούλιον κατά τας σχετικές περί τούτου διατάξεις του παρόντος Καταστατικού.
 4. Προΐσταται των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου και διευθύνει τας εργασίας αυτού.
 5. Επιμελείται της εκτελέσεως των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου. Παρακολουθεί και υποβοηθεί το έργον του Γενικού Διευθυντή.
 6. Τον Πρόεδρο απόντα ή κωλυόμενων αναπληρώνει ο Αντιπρόεδρος και απόντος και κωλυόμενου και εκείνου ο Εντεταλμένος Σύμβουλος. Στην περίπτωση ύπαρξης δύο Αντιπροέδρων το Διοικητικό Συμβούλιο ορίζει την σειρά με την οποία θα αναπληρώνουν τον Πρόεδρο. Το αυτό ισχύει προκειμένου περί των Εντεταλμένων Συμβούλων. Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να ορίσει και άλλον αναπληρωτή του Προέδρου από τα μέλη του στην περίπτωση απουσίας ή κωλύματος όλων των Αντιπροέδρων και Εντεταλμένων Συμβούλων.
 7. Οι Εντεταλμένοι Σύμβουλοι ασκούν καθήκοντα εκπροσώπου του Διοικητικού Συμβουλίου στην Γενική Διεύθυνση παρακολουθώντας και υποβοηθώντας το έργο του Γενικού Διευθυντή.
 8. Το Διοικητικό Συμβούλιο ορίζει τον Γραμματέα του ώστε να είναι δυνατόν να είναι και μέλος αυτού.
 9. Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου δύνανται ν' ανακληθώσι, δι' αποφάσεως της Γενικής Συνελεύσεως, και προ της λήξεως της θητείας αυτών αντικαθιστάμενα αμέσως υπό της ίδιας συνελεύσεως δι' ετέρων.
- ❖ Το Διοικητικό Συμβούλιο βρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει εγκύρως όταν παρίσταται ή αντιπροσωπεύεται σ' αυτό το ήμισυ πλέον ενός των μελών του. Για την εξεύρεση της απαρτίας παραλείπεται το τυχόν κλάσμα. Οι αποφάσεις του

Διοικητικού Συμβουλίου λαμβάνονται κατά πλειοψηφία, πλην της κατά το άρθρο 8 παράγραφος 1 αυξήσεως του κεφαλαίου, οπότε απαιτείται πλειοψηφία των δύο τρίτων (2/3) του συνόλου των μελών του. Σε περίπτωση ισοψηφίας δεν υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου¹.

1.2.3 ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- ❖ Η Εκτελεστική Επιτροπή αποτελείται από: α) τον Πρόεδρο, β) τον Αντιπρόεδρο και γ) τον Εντεταλμένο Σύμβουλο.
- ❖ Απόν ή κωλυόμενος ο Πρόεδρος αναπληρώνεται από τον Αντιπρόεδρο, ο Αντιπρόεδρος από τον Εντεταλμένο Σύμβουλο και ο Εντεταλμένος Σύμβουλος από ένα μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου που ορίζεται από το τελευταίο. Σε περίπτωση υπάρξεως δύο Αντιπροέδρων ή δύο Εντεταλμένων Συμβούλων το Διοικητικό Συμβούλιο αποφασίζει ποιος Αντιπρόσωπος ή ποιος Εντεταλμένος Σύμβουλος θα μετέχει στην Εκτελεστική Επιτροπή, οπότε ο άλλος Αντιπρόσωπος ή άλλος Εντεταλμένος Σύμβουλος θα είναι αναπληρωτής του.
- ❖ Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει την αύξηση της Εκτελεστικής Επιτροπής σε πενταμελή με την συμμετοχή των δύο Αντιπροέδρων και των δύο Εντεταλμένων Συμβούλων, ορίζοντας ταυτόχρονα και αναπληρωτές τους.
- ❖ Στις συνεδριάσεις της Εκτελεστικής Επιτροπής παρίσταται, χωρίς δικαίωμα ψήφου, ως εισηγητής ο Γενικός Διευθυντής. Τούτου ελλείποντος, απόντος ή κωλυόμενου μετέχει ως εισηγητής άλλος υπάλληλος της Εταιρίας οριζόμενος από το Διοικητικό Συμβούλιο.
- ❖ Η Εκτελεστική Επιτροπή μεριμνά για την εκτέλεση των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου και γενικώς ασκεί όλες τις μεταβιβαζόμενες προς αυτήν αρμοδιότητα του Διοικητικού Συμβουλίου και εν γένει παρακολουθεί τις εργασίες της Εταιρίας².

1.2.4 ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

Σύμφωνα με το Άρθρον 24

Η Γενική Συνέλευση των μετόχων νομίμως κατηρτισμένη, εκπροσωπεί το σύνολο των μετόχων, οι αποφάσεις αυτής επί των θεμάτων της ημερήσιας διατάξεως υποχρεούν πάντας τους μετόχους και αυτούς έτι τους απόντας ή διαφωνούντας.

Σύμφωνα με το Άρθρον 25

- ❖ Η Γενική Συνέλευση των μετόχων συγκαλουμένη υπό του Διοικητικού Συμβουλίου, συνέρχεται τακτικώς εν τη έδρα της Εταιρίας άπαξ του έτους και δη εντός της πρώτης εξαμηνίας από της λήξεως εκάστης εταιρικής χρήσεως.
- ❖ Το Διοικητικό Συμβούλιο, δύναται οσάκις κρίνει τούτο αναγκαίον να συγκαλεί εκτάκτως της Γενικήν των μετόχων Συνέλευσιν.

Σύμφωνα με το Άρθρον 26

- ❖ Η Γενική Συνέλευση, με εξαίρεση των επαναληπτικών Συνελεύσεων και εκείνων που εξομοιώνονται με αυτές, πρέπει να καλείται είκοσι τουλάχιστον ημέρες πριν από την οριζόμενη για την συνεδράση αυτής, μεταξύ των οποίων υπολογίζονται και οι εξαιρετέες ημέρες. Η ημέρα δημοσίευσης της πρόσκλησης και η ημέρα συνεδρίασης της Γενικής Συνέλευσης δεν υπολογίζονται.
- ❖ Η πρόσκληση της Γενικής Συνέλευσης που περιλαμβάνει τουλάχιστον το οίκημα, τη χρονολογία και την ώρα της συνεδρίασης, καθώς και τα θέματα της ημερήσιας διάταξης με σαφήνεια, τοιχοκολλάται σε εμφανή θάση του καταστήματος της Εταιρίας και δημοσιεύεται προ δέκα (10) τουλάχιστον ημερών από την ημέρα συνεδρίασης της Γενικής Συνέλευσης στο Τεύχος Αωνύμων Εταιριών και Εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και προ είκοσι (20) ημερών σε μία ημερήσια πολιτική εφημερίδα που εκδίδεται στην Αθήνα και κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου έχει ευρύτερη κυκλοφορία σε ολόκληρη την χώρα.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Ειδικότερα, η Γενική Συνέλευση είναι αρμόδια να αποφασίζει:

1. Περί πάσης προτάσεως υποβαλλομένης νομίμως υπό του Διοικητικού Συμβουλίου, υπό των μετόχων ή υπό των ελεγκτών.
2. Περί τροποποιήσεων του Καταστατικού.

❖ Η Γενική Συνέλευση θεωρείται νομίμως καταρτισθείσα εάν ο αριθμός των κατ' αυτήν αντιπροσωπευομένων μετόχων εκπροσωπή το εν πέμπτον (1/5) τουλάχιστον του εταιρικού κεφαλαίου.

❖ Μη συντελεσθείσης τοιαύτης απαρτίας, η Γενική Συνέλευση συνέρχεται εκ νέου εντός είκοσι (20) ημερών από της χρονολογίας της ματαιωσθείσης συνεδριάσεως προσκαλουμένη προ δέκα (10) τουλάχιστον ημερών¹.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο : ΚΛΑΔΟΙ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΤΗΣ
ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ

Η “Συνεταιριστική Ασφαλιστική” προσφέρει τη σιγουριά με σειρά καλύψεων σε ποικιλία κινδύνων δραστηριοποιούμενη σε όλους τους ασφαλιστικούς κλάδους (Πυρός, Αυτοκινήτων και Γεωργικών Μηχανημάτων, Μεταφορών, Ατυχημάτων, Αστικής Ευθύνης, Κλοπής, Ζωής).

2.1 Ασφάλιση Πυρός

➤ Η ασφάλιση πυρκαγιάς περιλαμβάνει ζημιές που προκαλούνται από κινδύνους πυρκαγιάς και κεραυνού. Εάν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, περιλαμβάνει επίσης ζημιές που προκαλούνται από έκρηξη και άλλα παρεμφερή συμβάντα, έστω και αν δεν ακολούθησε πυρκαγιά.

➤ Αν δεν συμφωνήθηκε κάτι άλλο, η ασφάλιση περιλαμβάνει και τις ζημιές από κλοπές ή απώλειες κατά τη διάρκεια της πραγματοποίησης του κινδύνου ή αμέσως ύστερα από αυτήν ή εξαιτίας των αναγκαίων μέτρων για την διάγνωση, αποτροπή ή περιστολή της ζημιάς, όπως τα έξοδα κατεδάφισης και κατάσβεσης.

➤ Ασφαλιστική κάλυψη δεν παρέχεται όταν:

1. Η πυρκαγιά οφείλεται σε δόλο ή βαριά αμέλεια που καταλογίζεται προσωπικά στον λήπτη της ασφάλισης.
2. Η αιτία της πυρκαγιάς συμπεριλαμβάνεται στις εξαιρέσεις του άρθρου 13 του παρόντος νόμου.

➤ Η κάλυψη αρχίζει το μεσημέρι της επόμενης ημέρας από την χρονολογία του ασφαλιστηρίου, εκτός αν συμφωνηθεί κάτι άλλο¹.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

ΚΛΑΔΟΣ ΠΥΡΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΣΤΙΚΗΣ

<i>Αξονολογικά Μεγέθη</i>	<i>1993</i>	<i>1994</i>	<i>1995</i>	<i>1996</i>	<i>1997</i>	<i>1998</i>
Καθαρά Ασφάλιστρα & Δικαίωμα Συμβολαίου	279.568.764	297.319.330	312.262.772	361.842.204	373.100.006	402.928.637
Διαφορά Αποθεμάτων Κινδύνων Εν Ισχύει	-9.503.652	1.233.350	7.428.602	19.539.126	-3.942.373	383.433
Πραγματοποιη- θείσες Ζημιές	46.261.129	1.022.211.661	24.820.331	231.305.956	24.501.214	51.383.615
Πληρωθείσες Προμήθειες	79.826.881	68.145.523	92.315.313	95.974.334	92.256.359	96.228.649
Έξοδα Κλάδων	11.463.175	21.841.379	26.115.693	32.261.046	49.960.263	54.252.191
A) Τεχνικό Αποτέλεσμα	151.521.231	-816.112.583	161.582.833	-17.238.258	210.324.543	200.680.749
B) Μεγέθη Αντασφαλιστών						
Αντασφάλιστρα	218.289.011	161.703.304	186.165.298	219.239.847	219.170.581	240.649.510
B) Τεχνικό Αποτέλεσμα Αντασφαλιστών	-89.918.651	858.597.632	-114.529.087	47.717.687	-110.141.918	-93.271.339
Τεχνικό Αποτε- λεσμα (Μετά Αντασφαλιστές)	61.602.580	42.485.049	47.053.746	30.479.429	100.182.625	107.409.410

2.2 Ασφάλιση Μεταφορών

- Η ασφάλιση Μεταφοράς πραγμάτων περιλαμβάνει τις ζημιές που προκαλούνται από όλους τους κινδύνους που δεν έχουν εξαιρεθεί, από τους οποίους απειλούνται τα πράγματα, κατά το χρονικό διάστημα από την εκ μέρους του μεταφορέα, μέχρι την απώλειά του εξαιτίας τερματισμού της μεταφοράς με οποιονδήποτε τρόπο.
- Ο ασφαλιστής ευθύνεται κι αν ο κίνδυνος επήλθε από δόλο ή βαριά αμέλεια του μεταφορέα ή των προστηθέντων του.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

➤ Παρεκκλίσεις, διακοπές και άλλες αλλαγές στην διαδρομή και στο μεταφορικό μέσο δεν επιδρούν στην ευθύνη του ασφαλιστή, εκτός εάν τις προκάλεσε ή τις ενέκρινε ο λήπτης της ασφάλισης ή ο ασφαλισμένος, μολονότι δεν ήταν αναγκαίες, οπότε εφαρμόζεται το άρθρο 4 του παρόντος (επίταση του κινδύνου).

➤ Βάση υπολογισμού του ασφαλίματος είναι η αξία των πραγμάτων, όπως προσδιορίζεται στο άρθρο 16 του παρόντος, που είχε στον τόπο και το χρόνο κατά τον οποίο έγιναν δεκτά προς μεταφορά. Στην αξία αυτή μπορούν να προστίθενται και οι δαπάνες μεταφοράς, οι τελωνειακοί δασμοί, οι λοιπές επιβαρύνσεις και το προσδοκώμενο κέρδος¹.

ΚΛΑΔΟΣ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ

Αξιοαναγκαία Μεγέθη	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Καθαρά Ασφάλιστρα & Δικαίωμα Συμβολαίου	106.818.524	121.348.824	133.493.064	166.351.253	229.059.174	210.745.977
Διαφορά Αποθεμάτων Κινδύνων Εν Ισχύει	853.005	2.443.086	2.159.263	4.777.859	9.398.556	-2.405.496
Πραγματοποιηθείσες Ζημιές	44.738.675	199.107.380	31.266.630	-10.553.237	4.701.595	-4.198.849
Πληρωθείσες Προμήθειες	23.895.561	24.236.259	29.491.364	34.081.404	45.214.078	38.115.637
Έξοδα Κλάδων	26.997.564	28.331.453	34.979.979	37.176.879	36.725.074	32.409.793
A) Τεχνικό Αποτέλεσμα	10.333.719	-132.769.352	35.595.828	100.868.348	133.019.871	146.824.892
B) Μεγέθη Αντασφαλιστών						
Αντασφάλιστρα	80.558.257	77.492.985	70.540.581	89.721.331	123.589.974	132.534.879
B) Τεχνικό Αποτέλεσμα Αντασφαλιστών	-7.169.128	109.805.013	-31.383.732	-58.731.733	-65.597.150	-81.595.975
Τεχνικό Αποτέλεσμα (Μετά Αντασφαλιστές)	3.164.591	-22.964.339	4.212.096	42.136.615	67.422.721	65.228.917

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

2.3 Ασφάλιση Αστικής Ευθύνης

Η Ασφάλιση Αστικής Ευθύνης περιλαμβάνει τις δαπάνες, που προέρχονται άμεσα από την απόκρουση και ικανοποίηση αξιώσεων τρίτων κατά του λήπτη της ασφάλισης, που γεννήθηκαν από πράξεις ή παραλείψεις του για τις οποίες είχε συμφωνηθεί ασφαλιστική κάλυψη. Δεν παρέχεται κάλυψη, αν οι πράξεις ή οι παραλείψεις προκλήθηκαν από δόλο του λήπτη της ασφάλισης ή του ασφαλισμένου.¹

ΚΛΑΔΟΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

<i>Α) Συνολικά Μεγέθη</i>	<i>1993</i>	<i>1994</i>	<i>1995</i>	<i>1996</i>	<i>1997</i>	<i>1998</i>
Καθαρά Ασφάλιστρα & Δικαίωμα Συμβολαίου	893.195.661	1.181.768.411	1.971.772.231	2.442.784.179	2.351.490.716	2.438.132.868
Διαφορά Αποθεμάτων Κινδύνων Εν Ισχύει	135.300.319	139.713.631	208.735.523	161.509.633	-6.470.875	22.230.492
Πραγματοποιη- θείσες Ζημιές	620.678.096	976.786.304	1.504.924.913	2.177.878.020	2.167.594.639	2.238.364.093
Πληρωθείσες Προμήθειες	97.442.268	141.923.521	276.986.196	287.982.904	278.613.476	312.766.379
Εξοδα Κλάδων	31.306.194	41.853.616	92.408.834	92.793.248	161.161.713	145.136.000
A) Τεχνικό Αποτέλεσμα	8.468.784	-118.508.661	-111.283.235	-277.379.626	-249.408.237	-280.364.096
B) Μεγέθη Αντασφαλιστών						
Αντασφάλιστρα	55.063.821	606.504.497	914.952.529	1.228.042.568	1.328.828.847	1.305.712.585
B) Τεχνικό Αποτέλεσμα Αντασφαλιστών	43.187.578	170.698.055	119.171.989	118.768.296	62.413.139	190.097.377
Τεχνικό Αποτε- λεσμα (Μετά Αντασφαλιστές)	51.656.362	52.189.394	7.888.754	-158.611.330	-186.995.098	-90.266.719

2.4 Ασφάλιση Ατυχημάτων

- Αν δεν συμφωνήθηκε κάτι άλλο, η ασφάλιση ατυχημάτων περιλαμβάνει τις σωματικές βλάβες που προέρχονται από εξωτερική, βίαιη, αιφνίδια και ξένη προς την πρόθεση του ασφαλισμένου αιτία, εφόσον προκαλέσει προσωρινή ή μόνιμη, μερική ή ολική αναπηρία ή θάνατο ή ανάγκη νοσηλείας.
- Ο λήπτης της ασφάλισης υποχρεούται να ειδοποιήσει τον ασφαλιστή για την τυχόν ύπαρξη άλλης ασφάλισης κατά ατυχημάτων. Παράβαση της υποχρέωσης αυτής δίνει δικαίωμα στον ασφαλιστή να καταγγείλει τη σύμβαση μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός αφότου έλαβε γνώση της παράλειψης.
- Μπορεί να συμφωνηθεί η καταβολή ασφαλίματος που αντιστοιχεί είτε στις συγκεκριμένες άμεσες ζημιές του ασφαλισμένου είτε στα τυχόν κατ' αποκοπή για κάθε περίπτωση συμφωνημένα ποσά εφάπαξ ή σε περιοδικές παροχές είτε στην παροχή ιατροφαρμακευτικών και χειρουργικών υπηρεσιών. Αν συμφωνήθηκε η καταβολή των συγκεκριμένων άμεσων ζημιών, έχουν εφαρμογή τα άρθρα 14 και 15 του παρόντος νόμου¹.

ΚΛΑΔΟΣ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ

<i>Αξονολογία Μερίθ</i>	<i>1993</i>	<i>1994</i>	<i>1995</i>	<i>1996</i>	<i>1997</i>	<i>1998</i>
Καθαρά Ασφάλιστρα & Δικαίωμα Συμβολαίου	55.580.469	120.274.089	211.473.325	170.351.776	137.682.384	161.971.327
Διαφορά Αποθεμάτων Κινδύνων Εν Ισχύει	5.092.944	30.117.141	21.471.623	-26.372.779	-6.357.094	6.648.894
Πραγματοποιη- θείσες Ζημιές	7.873.086	11.273.322	14.790.979	18.868.120	16.910.783	37.288.752
Πληρωθείσες Προμήθειες	7.063.557	14.752.106	31.107.070	47.419.041	36.675.520	46.705.785
Έξοδα Κλάδων	9.359.566	10.942.361	12.482.726	14.701.258	25.634.620	10.589.489

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

A) Τεχνικό Αποτέλεσμα	26.191.316	53.189.159	131.620.927	115.736.136	64.818.555	60.738.407
B) Μεγέθη Αντασφαλιστών						
Αντασφάλιστρα	38.292.585	56.138.985	98.068.141	79.160.556	63.539.754	74.217.012
B) Τεχνικό Αποτέλεσμα Αντασφαλιστών	-10.572.320	-13.419.654	-30.068.252	-23.713.130	-17.970.197	-8.275.283
Τεχνικό Αποτε- λεσμα (Μετά Αντασφαλιστές)	15.618.996	39.769.505	101.552.675	92.023.006	46.848.358	52.463.124

2.5 Ασφάλιση Ζωής

- Μπορεί να συμφωνηθεί η ασφάλιση κατά του κινδύνου θανάτου ή ασφάλιση επιβίωσης ή και των δύο του λήπτη της ασφάλισης ή τρίτου.
- Η ασφάλιση της ζωής τρίτου για τον κίνδυνο θανάτου του είναι άκυρη, αν δεν υπάρχει έγγραφη συναίνεσή του. Η έγγραφη συναίνεση αυτού απαιτείται επίσης και για τον ορισμό τρίτου δικαιούχου του ασφαλίματος, καθώς και για την εκχώρηση ή την ενεχύραση των απαιτήσεων από την ασφάλιση. Αν ο τρίτος είναι ανίκανος, τη συναίνεση δίνει ο νόμιμος αντιπρόσωπός του. Αν ο νόμιμος αντιπρόσωπος είναι ο λήπτης της ασφάλισης ή ο δικαιούχος του ασφαλίματος, τη συναίνεση δίνει ειδικός επίτροπος του ανίκανου.
- Στην ασφάλιση ζωής για τον κίνδυνο θανάτου, ο ορισμός δικαιούχου γίνεται με γραπτή δήλωση του λήπτη της ασφάλισης, η οποία είναι ελεύθερα ανακλητή.
- Αν δεν έχει ορισθεί δικαιούχος ή αν αυτός αποποιήθηκε το ασφαλισμα, δικαιούχος θεωρείται ο λήπτης της ασφάλισης και το ασφαλισμα μετά το θάνατό του περιλαμβάνεται στην κληρονομιά του.
- Ο δικαιούχος του ασφαλίματος δεν μπορεί να εκχωρήσει ή να ενεχυράσει το ασφαλισμα χωρίς την έγγραφη συναίνεση του λήπτη της ασφάλισης ή σε περίπτωση ασφάλισης ζωής τρίτου, αυτού του τρίτου, εφόσον έχει δικαίωμα ορισμού δικαιούχου, (Συνεταιριστική Ασφαλιστική, 1999, σελ. 30).

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

ΚΛΑΔΟΣ ΖΩΗΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ

Α) Συνολικά Μεγέθη	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Καθαρά Ασφάλιστρα & Δικαίωμα Συμβολαίου	46.998.047	15.515.039	24.262.307	22.917.674	26.795.548	45.256.449
Διαφορά Αποθεμάτων Κινδύνων Εν Ισχύει	3.050.035	-3.095.050	-1.168.698	-3.885.047	3.321.616	-1.908.793
Πραγματοποιη- θείσες Ζημιές	14.831.559	5.430.167	1.411.924	4.399.367	4.439.511	21.547.968
Πληρωθείσες Προμήθειες	5.355.418	3.722.311	4.216.751	4.924.505	5.472.515	6.011.526
Έξοδα Κλάδων	27.264.065	9.936.952	1.693.644	1.952.048	3.415.622	9.504.274
A) Τεχνικό Αποτέλεσμα	-3.503.030	-479.341	18.108.686	15.526.801	10.146.284	10.101.474
B) Μεγέθη Αντασφαλιστών						
Αντασφάλιστρα	36.135.475	7.872.063	10.048.103	12.219.312	16.519.441	24.675.854
B) Τεχνικό Αποτέλεσμα Αντασφαλιστών	-8.495.928	-8.871.837	-3.779.985	-1.408.878	-4.021.278	-1.959.635
Τεχνικό Αποτε- λεσμα (Μετά Αντασφαλιστές)	-11.998.958	-9.351.178	14.328.701	14.117.923	6.125.006	8.141.839

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31^{ης} ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1998

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ	Ποσά Κλειομένης Χρήσεως 1998 σε δρχ.		Ποσά Προηγούμενης Χρήσεως 1997 σε δρχ.	
ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ				
<i>ΑΚΙΝΗΤΑ</i>				
1. Γήπεδα & Οικόπεδα		86.122.547		86.122.547
2. Κτίρια	197.717.737		197.717.737	
Μείον Αποσβέσεις	4.326.065	193.391.672	2.018.008	195.699.729
		<u>279.514.219</u>		<u>281.822.276</u>
I. ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ & ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΕ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ				
1. Συμμετοχές σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις.		200.000.000	
2. Συμμετοχές σε λοιπές επιχειρήσεις.	9.764.000	9.764.000	7.320.000	207.320.000
II. ΛΟΙΠΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ				
1. Χρεόγραφα πάγια επενδύσεως.				
β. Ομολογίες και λοιποί τίτλοι σταθερού εισοδήματος.		1.709.400.661		1.755.391.063
2. Λοιπά χρεόγραφα.				
α. Μετοχές και μερίδια.				
β. Ομολογίες και λοιποί τίτλοι σταθερού εισοδήματος.		820.830	
5. Καταθέσεις προθεσμίας.	0	820.830
		<u>786.200.000</u>		<u>466.600.000</u>
Σύνολο Επιδόσεων (ΓI + ΓII + ΓIII)		<u>2.495.600.661</u>		<u>2.222.811.893</u>
		<u>2.784.878.880</u>		<u>2.711.954.169</u>
ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ				
<i>ΑΣΩΜΑΤΕΣ ΑΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ</i>				
Παραχωρήσεις και Δικαιώματα	77.899.461		76.927.495	
Μείον Αποσβέσεις	38.479.107	39.420.354	36.759.446	40.168.049
I. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ				
1. Έπιπλα και λοιπός εξοπλισμός				
Μείον Αποσβέσεις.	80.640.852		108.648.508	
2. Μεταφορικά μέσα.	55.948.941	24.691.911	91.158.784	17.489.724
Μείον Αποσβέσεις.	38.178.891		30.149.066	
	10.549.225	27.629.666	11.290.896	18.858.170
		<u>52.321.577</u>		<u>36.347.894</u>
II. ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ				
α. Μακροπρόθεσμες απαιτήσεις.		4.455.868		2.675.305
β. Βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις.				
1. Χρεώστες ασφαλιστρων.		539.457.229		561.631.554
2. Χρεώστες ασφαλιστρων ληξιπρόθεσμων δόσεων.		542.944.255		637.225.115
3. Αντασφαλιστές.		556.969.814		547.767.840
4. Αντασφαλιζόμενοι		13.474.599		13.457.378
5. Γραμμάτια εισπρακτέα.		1.040.000		490.000
6. Γραμμάτια εισπρακτέα σε καθυστέρηση.				
12. Επισφαλείς - Επίδικοι χρεώστες (ασφαλιστρων και λοιποί)		...		428.000
Μείον : Προβλέψεις	3.172.676		4.022.676	
13. Χρεώστες διάφοροι.	3.172.676	4.022.676
		<u>692.180.819</u>		<u>536.695.577</u>
Σύνολο απαιτήσεων (IIIα + IIIβ)		<u>2.349.239.392</u>		<u>2.301.718.140</u>
		<u>2.353.695.260</u>		<u>2.304.393.445</u>
ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ				
1. Ταμείο		85.897.239		79.818.806
Καταθέσεις όψεως		189.846.128		88.708.814
		<u>275.743.367</u>		<u>168.527.620</u>
Σύνολο λοιπών στοιχείων ενεργητικού (ΔI + ΔII + ΔIII + ΔV)		<u>2.721.180.558</u>		<u>2.549.437.008</u>
ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ				
4. Έσοδα χρήσεως εισπρακτέα.		202.869.182		173.530.879
		<u>202.869.182</u>		<u>173.530.879</u>
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ (Γ + Δ + Ε)		<u>5.708.928.620</u>		<u>5.434.922.056</u>
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ ΧΡΕΩΣΤΙΚΟΥ				
3. Χρεωστικοί Λογαριασμοί Εγγυήσεων και Εμπράγματων Ασφαλειών.		135.000		500.000

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

ΠΑΘΗΤΙΚΟ	Ποσά Κλειομένης Χρήσεως 1998 σε δρχ.			Ποσά Προηγούμενης Χρήσεως 1997 σε δρχ.		
A. ΙΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ						
<i>I. ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟ</i> (4.440.000 μετοχές των 100δρχ.)						
1. Καταβεβλημένο			4.440.000			242.578.125
<i>II. ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΠΟ ΕΚΔΟΣΗ ΜΕΤΟΧΩΝ ΥΠΕΡ ΤΟ ΑΡΤΙΟΝ</i>			58.125			201.480.000
<i>III. ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ</i>						
1. Διαφορές από αναπροσαρμογή αξίας λοιπών περιουσιακών στοιχείων.			88.664			88.664
<i>IV. ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ</i>						
1. Τακτικό αποθεματικό.			152.544.367			152.544.367
4. Έκτακτο αποθεματικό.			336.675.773			341.701.335
5. Αφορολόγητα αποθεματικά ειδικών διατάξεων νόμων.			2.584.739			4.165.642
			491.804.879			498.411.344
<i>V. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΙΣ ΝΕΟ</i>						
Υπόλοιπο ζημιών χρήσεως εις νέο			-146.720.973			-174.551.829
Σύνολο ιδίων κεφαλαίων (AI + AII + AIII + AIV + AV)			789.230.695			768.006.304
			789.230.695			768.006.304
B. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ						
<i>I. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΖΩΗΣ</i>						
1. Μαθηματικές προβλέψεις.	64.715	...	67.715	15.486	...	15.486
2. Εκκρεμείς αποζημιώσεις.	1.750	26.250	28.000
4. Κινδύνων σε ισχύ.	45.190	66.810	708.000	353.340	3.575.029	3.928.369
Σύνολο	111.655	689.060	800.715	368.826	3.575.029	3.943.855
<i>II. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΖΗΜΙΩΝ</i>						
1. Προεισπραγμένα ασφάλιστρα επόμενων χρήσεων.	435.040	...	435.040
2. Κίνδυνοι σε ισχύ	519.813.823	521.851.808	1.041.665.631	503.177.246	500.440.190	1.003.617.436
3. Εκκρεμείς αποζημιώσεις και παροχές.	1.111.134.502	1.643.610.366	2.754.744.868	975.368.516	1.484.926.330	2.460.294.846
Σύνολο	1.630.948.325	2.165.462.174	3.796.410.499	1.478.980.802	1.985.366.520	3.464.347.322
Σύνολο ασφαλιστικών προβλέψεων (BI + BII)	1.631.059.980	2.166.151.234	3.797.211.214	1.479.349.628	1.988.941.549	3.468.291.177
Δ. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ						
<i>II. ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ</i>						
1. Αντασφαλιστές.			500.875.860			557.631.922
2. Δικαιούχοι προμηθειών παραγωγής.			153.304.844			167.583.383
3. Πράκτορες ασφαλειομεσίτες λογαριασμοί τρεχούμενοι.			111.083.542			63.207.613
8. Υποχρεώσεις από φόρους, τέλη.			158.912.386			158.488.714
9. Ασφαλιστικοί οργανισμοί.			41.485.940			39.951.465
12. Πιστωτές διάφοροι.			150.485.336			208.439.427
Σύνολο υποχρεώσεων			1.116.147.908			1.195.302.524
E. ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ						
3. Δικαιώματα συμβολαίων επόμενων χρήσεων.			...			43.504
5. Έξοδα χρήσεως δεδουλευμένα (πληρωτέα)			6.338.803			3.278.547
			6.338.803			3.322.051
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ (A + B + Δ + E)			5.708.928.620			5.434.922.056
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΥ						
3. Πιστωτικοί Λογαριασμοί Εγγυήσεων και Εμπράγματων Ασφαλειών.			135.000			500.000

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ	Ποσά Κλειομένης Χρήσεως 1998 σε δρχ.	Ποσά Προηγούμενης Χρήσεως 1997 σε δρχ.
I. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ		
Μικτά Αποτελέσματα (Ζημιά) Ασφαλίσεων Ζωής	-4.970.633	-927.621
Μικτά Αποτελέσματα (Κέρδη) Ασφαλίσεων Ζημιών Αστικής Ευθύνης Αυτοκινήτων	174.393.092	11.730.846
Μικτά Αποτελέσματα (Κέρδη) Ασφαλίσεων Ζημιών Άλλων Κλάδων Ζημιών	314.972.751	278.960.343
Σύνολο Μικτών Αποτελεσμάτων Κερδών	484.395.210	289.763.568
Πλέον Άλλα Έσοδα Εκμεταλλεύσεως		
1. Έσοδα Παρεπόμενων Ασχολιών	1.671.235	2.126.964
Σύνολο	486.066.445	291.890.532
ΜΕΙΟΝ		
1.- Έξοδα Διοικητικής Λειτουργίας	447.949.131	394.459.187
2.- Έξοδα Λειτουργίας Διαθέσεως	20.855.868	428.307.427
Ολικά Αποτελέσματα (Ζημιές) Εκμεταλλεύσεως	17.261.446	-136.416.895
II. ΕΚΤΑΚΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ		
1.- Έκτακτα και Ανόργανα Έσοδα	11.861.576	7.006.747
2.- Έκτακτα Κέρδη	179.919	141.251.131
	12.041.495	148.257.878
ΜΕΙΟΝ		
1.- Έκτακτα και Ανόργανα Έξοδα	1.472.085	1.138.470
Οργανικά και Έκτακτα Αποτελέσματα (Κέρδη)	27.830.856	10.702.513
III. ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ		
Σύνολο Αποσβέσεων Πάγιων Στοιχείων	24.427.133	28.681.001
ΜΕΙΟΝ οι από αυτές Ενσωματωμένες στο Λειτουργικό Κόστος	24.427.133	28.681.001
ΚΑΘΑΡΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ (Κέρδη) ΧΡΗΣΕΩΣ		
	27.830.856	10.702.513

ΠΙΝΑΚΑΣ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ	Ποσά Κλειομένης Χρήσεως 1998 σε δρχ.	Ποσά Προηγούμενης Χρήσεως 1997 σε δρχ.
Καθαρά Αποτελέσματα (Κέρδη) Χρήσεως	27.830.856	10.702.513
Υπόλοιπο Αποτελεσμάτων Προηγούμενων Χρήσεων	-174.551.829	-185.254.342
Σύνολο Ζημιών εις Νέο	-146.720.973	-174.551.829

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Γενικά, όλοι μας απευχόμαστε αλλά κανείς δεν μπορεί να αποκλεισθεί από την μανία της φύσης και ζωής και να αποφύγει τις οικονομικές συμφορές, που επιφυλάσσει στον καθένα η τύχη.

Γι' αυτό τον λόγο, η ανάγκη της εξασφάλισης και σιγουριάς καθώς και της βεβαιότητας για το μέλλον μας οδηγεί σε αποταμίευση, λιγότερο ή περισσότερο συστηματικά, για την δημιουργία ενός κεφαλαίου, το οποίο θα χρησιμοποιήσουμε σε μια έκτακτη και απρόβλεπτη περίπτωση όπως ασθένεια, ατύχημα ή απομάκρυνση από την εργασία μας.

Η αποταμίευση για «τις δύσκολες στιγμές» είναι μια ενέργεια – πρόβλεψης και προστασίας των εαυτών μας και της οικογένειάς μας, αναλαμβάνει όμως εξ ολοκλήρου την κάλυψη των εκτάκτων αναγκών χωρίς να μπορεί να προβλέψει την έκταση και την συχνότητά τους.

Την αδυναμία αυτή, και όχι μόνο, έρχονται να καλύψουν οι Ασφαλιστικές Επιχειρήσεις, των οποίων κύριο χαρακτηριστικό είναι η απομόνωση του κινδύνου και η μεταβίβασή του, από αυτόν που αρχικά τον έφερε, σ' ένα σύνολο ατόμων τα οποία επίσης βρίσκονται κάτω από ασφαλιστική προστασία.

Η ασφαλιστική κατανομή των κινδύνων επιτυγχάνεται με την δημιουργία ενός κεντρικού κεφαλαίου από εισφορές, μέσω μιας Ασφαλιστικής Εταιρίας. Από το κεφάλαιο αυτό δίνονται οι αποζημιώσεις που απαιτούνται για την αποκατάσταση των οικονομικών συνεπειών της επέλευσης ενός κινδύνου.

Το σπουδαιότερο ρόλο των Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων εντοπίζουμε από τα πρώτα τους βήματα κοιτάζοντας τις Ρίζες & την Προέλευση του Ασφαλιστικού Θεσμού. Επίσης, ανακαλύπτουμε στην επίσημη εδραίωσή τους μέσα από την υπάρχουσα νομοθεσία περί των ασφαλιστικών εταιριών.

Καταλήγουμε στο συμπέρασμα, ότι οι τελευταίες δεκαετίες, αποτέλεσαν την εποχή εδραίωσης και ανάπτυξης του θεσμού των προσωπικών ασφαλίσεων, σε νέες για τη χώρα μας βάσει, αλλά και της συγκροτήσεως, εκπαιδεύσεως και προωθήσεως στην αγορά οργανωμένων μονάδων πωλήσεων, σύμφωνα με τα οργανωτικά μοντέλα του εξωτερικού.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- *Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος*, Η Εξέλιξη των κλάδων της Ιδιωτικής Ασφάλισης κατά το 1992, Αθήνα 1994.
- *Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος*, Η Νομοθεσία των Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων, Αθήνα 1974.
- *Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος*, Η Ασφαλιστική Νομοθεσία της Κοινής Αγοράς, Αθήνα 1976.
- *Μακρής Κώστας*, Κωδικοποίηση Νομοθεσίας Ιδιωτικής Ασφάλισης, "Ε.Ε.Α.Ε.", Αθήνα 1987.
- *Παπαμιχαλόπουλος Κωνσταντίνος*, Οι Ελληνικές Ασφαλιστικές Εταιρίες το 1988, " Ελληνικό Ινστιτούτο Ασφαλιστικών Σπουδών", Αθήνα 1989.
- *Συνεταιριστική Ασφαλιστική*, Ετήσιος Απολογισμός, Αθήνα 1999.
- *Τσάσης Σάββας*, Ασφαλιστικό Αλμανάκ, Αθήνα 1992.
- *Φ.Ε.Κ.*, Συνεταιριστικής Ασφαλιστικής, Αθήνα 1998.